

Ἡ Νεολαία

ΟΡΓΑΝΟΝ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΣ
ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΗΣ-ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ
ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΑΓΩΓΗΣ

ΕΤΟΣ 1ον ΦΥΛΛΟΝ 1

Μητρός τε καὶ Πατρὸς καὶ τῶν ἄλλων Προγόνων ἁπάντων ΤΙΜΙΩΤΕΡΟΝ ἐστὶν ἡ ΠΑΤΡΙΣ καὶ ΣΕΜΝΟΤΕΡΟΝ καὶ ΑΓΙΟΤΕΡΟΝ καὶ ἐν ΜΕΙΖΟΝΙ ΜΟΙΡᾼ καὶ παρὰ ΘΕΟΙΣ καὶ παρ' Ἀνθρώποις τοῖς ΝΟΥΝ ἔχουσιν.

ΠΛΑΤΩΝ

Ἡ ΝΕΟΛΑΙΑ εἶναι τὸ ΜΕΛΛΟΝ τοῦ ΕΘΝΟΥΣ. Ἡ ΝΕΟΛΑΙΑ εἶναι ἐκείνη εἰς τὴν ὁποίαν πρὸ παντὸς θὰ δώσωμεν τὴν ΨΥΧΗΝ ΜΑΣ ΟΛΗΝ καὶ ΟΛΑ μας τὰ ΜΕΣΑ διὰ νὰ ΣΩΣΩΜΕΝ τὸ ΜΕΛΛΟΝ τοῦ ΕΘΝΟΥΣ.

Ι. ΜΕΤΑΞΑΣ

Παιδιὰ τῆς Ἑλλάδος!

ΠΑΤΡΙΣ μας εἶναι ἡ ΕΛΛΑΣ. Δὲν ἠμπορεῖτε νὰ εἶσθε ΤΙΠΟΤΕ ΑΛΛΟ παρὰ ΕΛΛΗΝΕΣ καὶ ΕΛΛΗΝΙΔΕΣ εἰς ΟΛΗΝ σας τὴν ΖΩΗΝ. Ἡ ΕΛΛΑΣ εἶναι ἡ ΜΕΓΑΛΗ ΜΑΝΝΑ ΟΛΩΝ μας. ΕΙΣΘΕ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ ΠΑΙΔΙΑ της, τὸ αἷμα της εἶναι μέσα εἰς τὰς ΦΛΕΒΑΣ σας, ἡ ΨΥΧΗ της εἶναι μέσα στὴν ΨΥΧΗ σας. ΣΕΙΣ οἱ ΙΔΙΟΙ, ΑΓΟΡΙΑ καὶ ΚΟΡΙΤΣΙΑ, ΕΙΣΘΕ ἡ ΕΛΛΑΣ. ΟΤΑΝ ΑΓΑΠΑΤΕ τὴν ΕΛΛΑΔΑ ΑΓΑΠΑΤΕ τὸν ΕΑΥΤΟΝ ΣΑΣ.

Ι. ΜΕΤΑΞΑΣ

ΖΗΤΟΥΜΕ νὰ κάνουμε τὴ ΝΕΟΛΑΙΑ ΓΕΡΗ στὰ ΣΩΜΑΤΑ, ΓΕΡΗ στὴν ΨΥΧΗ, ΕΥΘΥΜΗ καὶ ΕΝΘΟΥΣΙΩΔΗ καὶ πρὸ ΠΑΝΤΩΝ ἕνα ΣΥΝΟΛΟΝ.

Ι. ΜΕΤΑΞΑΣ

ΣΗΚΩ ΕΠΑΝΩ **ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΝΕΟΛΑΙΑ**, ΔΕΝ ΥΠΑΡΧΕΙ διὰ σὲ ἄλλη πραγματικότης παρὰ ἡ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΑΤΡΙΣ, μόνον ἐκεῖ θὰ ἐπανεύρῃς τὸν ΕΑΥΤΟΝ ΣΟΥ.

Ι. ΜΕΤΑΞΑΣ

Τύποις: «ΠΥΡΣΟΥ» Α. Ε.

κὴ Ἰδέα πρέπει νὰ κυριαρχῇ εἰς ὅλας τὰς ἐκδηλώσεις του. Ἡ διαγωγή, κάθε πρᾶξις καὶ πᾶν συμφέρον τοῦ ἀτόμου πρέπει νὰ ἐξυπηρετῇ τὴν Ἐθνικὴν Ἰδέαν κατὰ πρῶτον λόγον. Ἐὰν εἶναι ἀντίθετα πρὸς τὸ περιεχόμενον τῆς Ἐθνικῆς Ἰδεολογίας, ἐὰν ἔστω καὶ ἐπ' ἐλάχιστον ἐπηρεάζουν αὐτήν, δὲν δύνανται νὰ τοῦ ἐπιτραποῦν.

Τὸ ἄτομον ἔχει δικαιώματα ἀπέναντι τοῦ Κράτους τῆς Ἐθνικῆς Ὁλότητος, τῆς Πατρίδος μόνον ἐὰν αὐτὰ τείνουν νὰ πραγματοποιήσουν τοὺς σκοποὺς τῆς Ἐθνικῆς Ἰδεολογίας.

Βασικὸν περιεχόμενον τῆς Ἐθνικῆς Ἰδεολογίας, τὴν πραγματοποίησιν τοῦ ὁποίου ἔχει ἀναλάβει ἡ Κρατικὴ ἐξουσία, εἶναι ἡ ἑνότης τοῦ Ἔθνους εἰς τὸ παρὸν καὶ τὸ μέλλον καὶ ἡ ὕπαρξίς του ὡς ὁλότητος αὐτοτελοῦς καὶ ἀνεξαρτήτου, αὐτοβουλευομένης καὶ αὐτενεργούσης.

Ὅλα τὰ μέσα τὰ ὁποῖα τείνουν νὰ ἐξυπηρετήσουν τὸν σκοπὸν αὐτόν, εἶναι ἐπιτετραμμένα.

Κρατικὴ ἐξουσία τείνουσα εἰς πραγματοποίησιν καὶ συνειδητοποίησιν τῆς Ἐθνικῆς Ἰδεολογίας τῶν ἀποτελούντων τὸ Κράτος ἀτόμων διὰ τῶν θεσμῶν τοὺς ὁποίους ἐπιβάλλει, εἶναι ἡ μόνη ἀξία τῆς ἐμπιστοσύνης τῶν πολιτῶν.

Οὕτω νοούμενον τὸ Κράτος εἶναι τὸ **Ἐθνικὸν Κράτος** ὅλων τῶν πολιτῶν, **τὸ ὁποῖον ὑπὲρ τὰ ἀτομικὰ συμφέροντα θέτει τὸ γενικὸν συμφέρον τοῦ συνόλου τῶν ἀποτελούντων αὐτὸ ἀτόμων.**

Ἀντίθεσιν τοῦ Ἐθνικοῦ Κράτους ἀποτελεῖ τὸ Κοινοβουλευτικὸν Κράτος.

Τὸ Κοινοβουλευτικὸν Κράτος ἔχει ὡς βάσιν τὸ ἄτομον. Τὰ κόμματα τὰ ὁποῖα κυριαρχοῦν εἰς τὸ Κοινοβουλευτικὸν Κράτος ἐπικρατοῦν ὄχι ὡς φορεῖς τῆς Ἐθνικῆς Ἰδέας ἀλλὰ ὡς ἄθροισμα ἀτόμων τὰ ὁποῖα ἐπιβάλλονται διὰ τῆς ἀριθμητικῆς των δυνάμεως, τῶν λοιπῶν ἐκ τῶν προτέρων σιωπηρῶς ὑποτασσομένων εἰς τὴν θέλησιν τοῦ πλειοψηφοῦντος ἀριθμοῦ ἐκλογέων.

Διὰ τοῦ ἐκλογικοῦ συστήματος τῆς ψηφοφορίας δὲν δύναται νὰ ἐκφρασθῇ ἡ βούλησις τοῦ Ἔθνους. Τὰ ἄτομα δὲν δύνανται δι' αὐτοῦ νὰ ἐξαρθοῦν ὑπὲρ τὰ ἀτομικά των συμφέροντα καὶ νὰ ἐκφράσουν τὴν Ἐθνικὴν ψυχὴν καὶ τὸν κοινὸν ἰδεολογικὸν παλμόν.

Ἐπὶ πλέον τὰ ἄτομα τῶν ὁποίων ἀπογράφεται ἡ γνώμη κατὰ τὴν ψηφοφορίαν, δὲν ἔχουν τὴν αὐτὴν ἠθικὴν καὶ Ἐθνικὴν συνείδησιν, ὥστε νὰ θέτουν τὸ γενικὸν συμφέρον ὑπὲρ τὸ ἀτομικόν, πλειοψηφοῦν δὲ τὰ θέτοντα τὸ ἀτομικὸν ὑπὲρ τὸ γενικόν. Φυσικὸν συνεπῶς εἶναι τὰ τελευταῖα νὰ ἐπιβάλλουν τὰς ἀντιλήψεις των καὶ νὰ ἐπικρατοῦν. Οἱ ἡγούμενοι δὲ τῶν κομμάτων πρὸ τοῦ συμφέροντος τῆς ἐπικρατήσεως ἔναντι τῶν ἀντιπάλων των, ἀσχολοῦνται μὲ τὴν προστασίαν τῶν ἀτομικῶν συμφερόντων τῶν ψηφοφόρων (ἀτόμων) καὶ εἰς ταῦτα ἀπευθύνονται καὶ τούτων τὴν πραγματοποίησιν ὑπόσχονται.

Ἡ κοινὴ συνεπῶς βούλησις τοῦ Ἔθνους ἀποκλείεται νὰ ἐκφράζηται διὰ ψηφοφορίας. Ἡ διὰ ψηφοφορίας πλειοψηφία ἀποτελεῖ συναλλαγὴν ψηφιζομένων καὶ ψηφιζόντων πρὸς τὸ ἴδιον συμφέρον, ἥτις ἀποβαίνει πρὸς βλάβην τοῦ κοινοῦ συμφέροντος τοῦ Ἔθνους.

Μεταξὺ τῶν συστημάτων διακυβερνήσεως τῶν Κρατῶν, τὸ Κοινοβουλευτικόν, ὡς διεμορφώθη εἰς τὴν Χώραν μας, ὑπῆρξεν ἡ αἰτία τῆς καταστροφῆς τῶν Ἐθνικῶν Ἰδεωδῶν καὶ τῆς καταπτώσεως τοῦ Λαοῦ εἰς τὸ κατώτατον ἐπίπεδον, ἥτις ἐπῆλθε διὰ τῆς ἐγκαταλείψεως ὅλων τῶν ἰδανικῶν καὶ αὐτῆς τῆς Ἐθνικῆς Ἰδεολογίας, ἡ ὁποία κατερρακώθη ὑπὸ τῶν κομμουνιστῶν καὶ τῶν συμμάχων τούτων.

Εἶναι ἱστορικῶς ἐπιβεβαιωμένον ὅτι ἡ τοιαύτη ἐγκατάλειψις τῆς Ἐθνικῆς Ἰδεολογίας ἐπιφέρει τὴν ὑποδούλωσιν τῶν Λαῶν, διότι ἡ δύναμις, ἡ ἀνάπτυξις καὶ ἡ παρακμὴ ἑνὸς Κράτους ἐξαρτᾶται ἀποκλειστικῶς ἀπὸ τὴν ἐντατικότητα καὶ τὸν βαθμὸν τῆς ἐξαπλώσεως καὶ ἐπιβολῆς ἐν τῷ Ἐθνικῷ ὀργανισμῷ τῆς Ἐθνικῆς Ἰδέας καὶ τῆς ἀντιστοίχου πρὸς ταύτην κοινῆς βουλήσεως.

Ἡ παρακμὴ καὶ καταστροφὴ ἑνὸς Ἔθνους δὲν ἐπέρχεται οὔτε ἀπὸ τὴν καταστροφὴν τῆς παραγωγῆς, οὔτε ἀπὸ τὴν μεγαλύτερη ἐπιδημία τῆς πανώλους· ὀλίγα ἔτη,—ἴσως καὶ ἕν—δύνανται νὰ καλύψῃ τὰς συμφορὰς αὐτάς. Ἀσφαλῶς ὅμως καὶ ἀνεπανορθώτως καταστρέφεται ἕνα Ἔθνος, μία Χώρα, ὅταν τὰ ἤθη καὶ ἡ Ἐθνικὴ Ἰδεολογία καταπέσουν.

Ἐκεῖνο, συνεπῶς, τὸ ὁποῖον κατέστρεψεν ὁ Κοινοβουλευτισμός, ὅπως ἠσκεῖτο εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἐξ ἧς καταστροφῆς θὰ ἐπήρχετο γρήγορα ἡ ἀργὰ ἡ διάλυσις τοῦ Κράτους, ἔρχεται νὰ ἀναδημιουργήσῃ τὸ Ἐθνικὸν Κράτος τῆς 4ης Αὐγούστου.

Εἰς αὐτὸ κυρίως ἔγκειται ἡ ἀποστολὴ καὶ ἡ λειτουργία τοῦ Ἐθνικοῦ Κράτους καὶ εἰς τὸν σκοπὸν αὐτὸν ἀνταποκρίνεται ὅλη ἡ ὀργάνωσις αὐτοῦ, αἱ κατευθύνσεις καὶ οἱ Πολιτικοί του θεσμοί.

Δὲν δύναται συνεπῶς παρὰ νὰ εἶναι κοινὴ ἡ πρὸς τοῦτο βούλησις τῶν ἀποτελούντων τὸ Κράτος ἀτόμων, ὡς ζῶντος καὶ ἐπιθυμοῦντος νὰ συνεχίσῃ τὴν ζωήν του ὀργανισμοῦ, νὰ τοποθετήσουν εἰς τὴν ἀνωτάτην βαθμίδα τῶν ἐπιδιωξίμων πολιτικῶν σκοπῶν τὴν ἀναστύλωσιν τῆς Ἐθνικῆς Ἰδεολογίας, ἥτις θὰ ἐπιφέρῃ καὶ τὴν ἑδραίωσιν τοῦ Κράτους. Ἡ Ἐθνικὴ δὲ αὕτη βούλησις δίδει Λαϊκὸν περιεχόμενον εἰς τὸ πολιτικὸν καθεστὼς τῆς 4 Αὐγούστου, τὸ ὁποῖον τείνει νὰ πραγματοποιήσῃ τοὺς σκοποὺς τῆς Ἐθνικῆς Ἰδεολογίας διὰ τῆς ἑνώσεως τοῦ διῃρημένου ὡς ὁ ἰδικός μας ὑπὸ τῶν κομμάτων Λαοῦ.

Τὰ ἄτομα, διαθέτοντα κατὰ τὸ μεγαλύτερον μέρος τὰς δυνάμεις των εἰς τὸν ἀγῶνα τῆς ζωῆς, ὑποσυνειδήτως ὑποκινοῦνται ὑπὸ τῶν Ἐθνικῶν συναισθημάτων καὶ τῆς Ἐθνικῆς Ἰδέας. Ἐπὶ πλέον ἡ Ἐθνικὴ Ἰδέα δὲν κατοπτρίζεται ὑπὸ τὴν αὐτὴν μορφὴν εἰς ὅλα τὰ ἄτομα τὰ ἀποτελοῦντα τὸ Κράτος.

Ἡ Ἐθνικὴ Ἰδεολογία εἰς ἑνιαίαν συνειδητὴν εἰκόνα ἀντανακλᾶται εἰς τὸ πρόσωπον ἐξεχόντων ἀνδρῶν, οἱ ὁποῖοι ἔχουν σαφεστάτην ἀντίληψιν ταύτης καὶ τῶν ἐπιδιώξεών της ὡς καὶ τῶν

Λόγοι καὶ Ὑποθῆκαι τοῦ Ἀρχηγοῦ πρὸς τὴν Νεολαίαν

ΕΓΕΡΤΗΡΙΟΝ ΣΑΛΠΙΣΜΑ

Σήκω ἐπάνω, Ἑλληνικὴ Νεολαία. Δὲν ὑπάρχει διὰ σὲ ἄλλη πραγματικότης παρὰ ἡ *ἑλληνικὴ πατρίς*. Μόνον ἐκεῖ θὰ ἐπανεύρῃς τὸν ἑαυτόν σου. Μόνον μέσα εἰς τὰς ἐθνικὰς παραδόσεις θὰ ἐπανεύρῃς τὸν προορισμόν σου.

Δὲν φταῖς ἐσύ, ἐὰν παρεστράτησες. Ἀφησμένη, ἐγκαταλειμμένη μετὰ τόσας καταστροφὰς τῶν ἰδανικῶν καὶ τῶν ὀνείρων, τὰ ὁποῖα θὰ ἔπρεπε νὰ σοῦ πλημμυρίζουν τὴν ψυχήν, ἀφοῦ οἱ ὁδηγοί σου, ἄψυχοι καὶ ἀπογοητευμένοι, σοῦ ἐγέμισαν τὴν ψυχὴν μὲ ἀπελπισίαν, τί νὰ κάμῃς καὶ σύ, δύστυχη Ἑλληνικὴ Νεολαία; Ἀφοῦ ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι ἦσαν ἐντεταλμένοι νὰ σὲ ὁδηγοῦν, σοῦ ἔσπειραν τὴν ἀπογοήτευσιν καί τὸν φόβον τοῦ ἀγῶνος τῆς ζωῆς, τί νὰ κάμῃς καὶ σύ, Ἑλληνικὴ Νεολαία;

Χωρὶς ἐλπίδας, χωρὶς ὄνειρα ἀκολούθησες τοὺς ἀγύρτας καὶ τοὺς λαοπλάνους, νομίζουσα, ὅτι ἔτσι θὰ μπορούσες καὶ σὺ νὰ δῇς ἕνα κομμάτι φωτεινοῦ οὐρανοῦ καὶ ἔτσι ὡδηγήθηκες εἰς τὴν κόλασιν τῆς ἀπελπισίας καὶ τοῦ ὑλισμοῦ.

(Ἀπὸ τὸν λόγον τοῦ Ἀρχηγοῦ ἐκφωνηθέντα ἀπὸ ραδιοφώνου τὴν 10ην Αὐγούστου 1936).

Η ΠΕΙΘΑΡΧΙΑ

Μὴ λησμονήσετε ποτὲ ὅτι διὰ τὸν δρόμον αὐτὸν θὰ σᾶς χρειασθῇ καὶ ἕνα σπουδαιότατον πρᾶγμα, θὰ σᾶς χρειασθῇ ἡ πειθαρχία, ἡ αὐτοπειθαρχία. Πρέπει νὰ μάθετε νὰ πειθαρχεῖτε σεῖς εἰς τὸν ἑαυτόν σας. Πρέπει νὰ μάθετε νὰ πειθαρχεῖτε εἰς ἐκείνους οἱ ὁποῖοι παρουσιάζονται μέσα εἰς τὸν κύκλον σας καὶ εἰς τὴν ἐργασίαν σας οἱ ἱκανώτεροι. Πρέπει νὰ ἔχετε τὸ θάρρος νὰ ἀναγνωρίσετε τὴν ἀξίαν καὶ νὰ πειθαρχεῖτε εἰς αὐτήν. Ἂν βρεθῆτε δέκα ἕως δεκαπέντε ἀπὸ σᾶς σὲ μιὰ βάρκα σὲ θάλασσα τρικυμισμένη, φουρτουνιασμένη καὶ ἂν ἀκόμη εἶσθε μεγάλοι καὶ σπουδαῖοι καὶ ἕνας ἀπὸ σᾶς εἶναι ἁπλοῦς ναύτης, ποιὸν θ' ἀκούσετε ἐκείνην τὴν στιγμὴν ποὺ ἡ βάρκα σας θὰ κινδυνεύῃ νὰ πνιγῇ καὶ σὲ ποιὸν θὰ πειθαρχήσετε; Εἰς τὸν ναύτην! Καὶ γιατί; Διότι θ' ἀναγνωρίσετε ὅτι ἐκείνην τὴν στιγμὴν εἶναι ὁ ἱκανώτερος ἀπὸ σᾶς ὅλους γιὰ τὴν περίστασι εἰς τὴν ὁποίαν εὑρέθητε. Ἔτσι λοιπὸν καὶ εἰς τὴν ζωήν σας, ἐὰν αἱ περιστάσεις τῆς ζωῆς σας σᾶς ρίξουν εἰς μίαν ἀνάγκην καὶ ὅσην ἀξίαν καὶ ἂν δίνετε εἰς τὸν ἑαυτόν σας ἀναγνωρίζετε μέσα σας ὅτι ἕνας ἀπὸ σᾶς εἶναι ὁ καλύτερος νὰ σᾶς ὁδηγήσῃ, ἔστω καὶ κατώτερος ἀπὸ σᾶς εἰς τὴν σπουδήν, ἀλλὰ ἱκανώτερος εἰς τὴν ἀνάγκην, θὰ ὑποταχθῆτε εἰς αὐτόν. Γιατὶ ἂν δὲν ὑποταχθῆτε θὰ κάμετε τὴν μεγαλυτέραν ἀνοησίαν τῆς ζωῆς σας. Αὐτὸ λέγεται πειθαρχία. Πειθαρχία δὲν θὰ πῇ ὅτι ἐπειδὴ ἐγὼ νομίζω τὸν ἑαυτόν μου καλύτερον ἀπὸ τοὺς ἄλλους, ἄρα θὰ τοὺς ἐπιβληθῶ. Πειθαρχία εἶναι ὅταν ὅλοι σας ἀναγνωρίζετε ὅτι ὅταν ἕνας ἄνθρωπος μπορεῖ νὰ σᾶς ὁδηγήσῃ καλύτερα, τότε θὰ πνίξετε μέσα σας κάθε ἄλλο αἴσθημα καὶ θὰ ὑποταχθῆτε εἰς αὐτόν. Αὐτὸ εἶναι πειθαρχία καὶ πρέπει νὰ τὸ καταλάβετε ὅλοι σας. Καὶ εἰς αὐτὴν τὴν πειθαρχίαν θὰ ἀσκηθῆτε μέσα εἰς τὸν ὀργανισμὸν τῆς νεολαίας καὶ αὐτὸς εἶναι ὁ δρόμος ποὺ σᾶς καλοῦμεν νὰ μᾶς ἀκολουθήσετε. Ὄχι μονάχα γιὰ τὸ μέλλον, ἀλλὰ καὶ γιὰ τὸ παρόν. Ὄχι μόνον γιὰ σᾶς, ἀλλὰ καὶ γιὰ μᾶς. Τὸ Ἔθνος μας ἔχει ἀνάγκην θερμότητος καὶ ἡλίου διὰ νὰ ζήσῃ. Αὐτὸ τὸ Ἔθνος τὸ ὁποῖον πέρασε τόσες κακοτυχίες, ποὺ πέρασε ἀπὸ τόσες πικρίες καὶ ἀπογοητεύσεις. Γιὰ νὰ ζήσουν ἀκόμη καὶ αὐτὲς οἱ οἰκογένειες ἔχουν ἀνάγκην ἀπὸ θερμότητα καὶ ἀπὸ ἥλιον. Καὶ αὐτὴν τὴν θερμότητα καὶ αὐτὸν τὸν ἥλιον δὲν μπορεῖ νὰ τὸν δώσῃ κανεὶς ἄλλος παρὰ Σύ, νεολαία, καὶ ὡς ἄτομον καὶ ὡς σύνολον.

(Ἀπὸ τὸν λόγον τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς 10 Ὀκτωβρίου 1936 πρὸς τὴν Σπουδάζουσαν Νεολαίαν).

«Ἡ νεολαία δὲν δύναται νὰ ζήσῃ χωρὶς μεγάλα ἰδανικά. Ἴσως κατόπιν τὰ ἰδανικὰ αὐτὰ σβήσουν μὲ τὴν πάροδον τῆς ἡλικίας καὶ μὲ τὴν ἀνάγκην τοῦ ἀγῶνος τῆς ζωῆς. Ἀλλ' ἐφ' ὅσον εἶναι νέος ὁ ἄνθρωπος δὲν δύναται νὰ ζήσῃ χωρὶς ἰδεώδη. Ἠμπορεῖ νὰ ζήσῃ χωρὶς ψωμί, χωρὶς ἰδεώδη ὅμως εἶναι ἀδύνατον νὰ ζήσῃ. Εἰς τὸν νέον ἐφαρμόζεται κυρίως τὸ ἐκκλησιαστικὸν λόγιον: «οὐκ ἐπ' ἄρτῳ ζήσεται μόνον ἄνθρωπος».

Τίνα ἰδεώδη εἶχεν ὁ νέος Ἕλλην μετὰ τὰς καταστροφὰς τοῦ μεγάλου πολέμου, μετὰ τὸ ξέσχισμα τὸ ἐσωτερικὸν τοῦ Ἔθνους, μετὰ τὴν μικρασιατικὴν καταστροφὴν καὶ τὸ θάψιμο πάσης ἐλπίδος ἑλληνικῆς; Τίνα ἰδεώδη ἠδύνατο νὰ ἔχῃ ὁ νέος μετὰ τὸν πόλεμον, ὅταν ἐδιδάσκετο, ὅτι δὲν ὑπάρχει πλέον λόγος νὰ ὑπάρχει **Πατρὶς** καὶ διαφορὰ μεταξὺ τῶν ἐθνῶν καὶ ὅτι ὅλοι οἱ ἄνθρωποι ἔπρεπε νὰ ἀποτελέσουν μίαν κοινωνίαν, ἀφοῦ εἴμεθα ὅλοι ἴδιοι;

(Ἀπὸ τὸν λόγον τοῦ Ἀρχηγοῦ εἰς γεῦμα τῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Ἐκθέσεως Θεσσαλονίκης, 6 Σεπτεμβρίου 1936).

«Ἐσὺ δέ, ἡ Νεολαία τῆς Ἑλλάδος, τὴν ὁποίαν τόσο ἐκακομεταχειρίσθηκαν αἱ δύο τυραννίαι, τοῦ κομμουνισμοῦ καὶ τοῦ κομματάρχου, καὶ σὲ ἀφῆκαν χωρὶς φροντίδα, χωρὶς ἐκπαίδευσιν, χωρὶς ἐνθουσιασμὸν καὶ χωρὶς ἰδανικά, αἰσθάνθηκες τὴν ἀνάγκην τῆς 4 Αὐγούστου περισσότερο ἀπὸ κάθε ἄλλον. Καὶ δι' αὐτὸ ἡ χαρά σου, μὲ τὴν ὁποίαν μὲ ὑποδέχεσαι παντοῦ εἶναι τόσο μεγάλη».

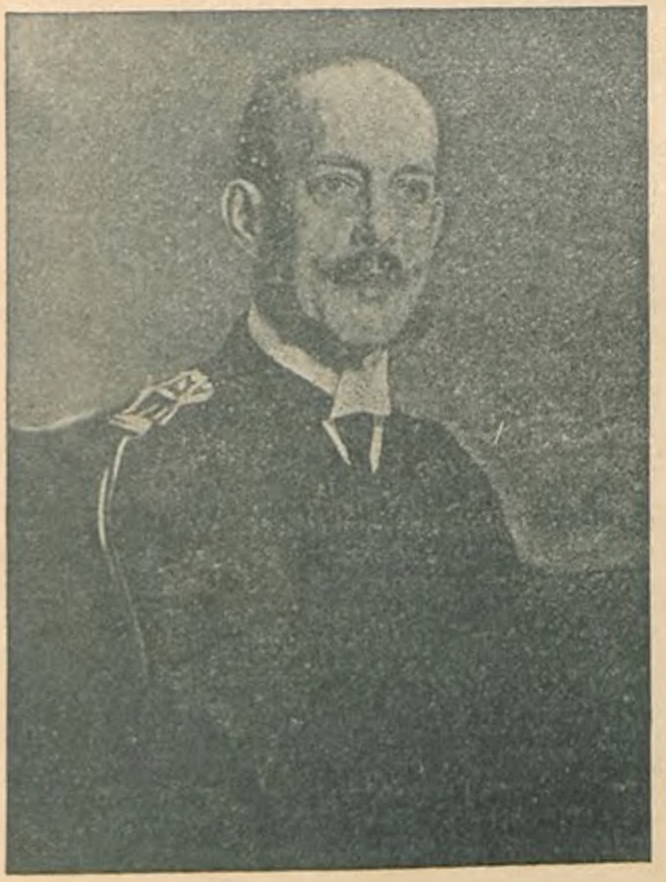
(Ἀπὸ τὸν λόγον τοῦ Ἀρχηγοῦ ἐκφωνηθέντα εἰς τὸ Συλλαλητήριον Ἀθηνῶν. 2 Ὀκτωβρίου 1936).

«Ἀλλὰ διὰ νὰ αἰσθανθῇ καλύτερα τὸν ἑαυτόν της ἡ Νεολαία, θὰ τὴν ὀργανώσουμε, Καὶ ἐδημοσιεύθη τώρα πλέον καὶ ὁ νόμος ὁ ὀργανικὸς τῆς Νεολαίας. Ζητοῦμεν νὰ τὴν κάνουμε τὴν Νεολαία γερὴ στὰ σώματα, γερὴ στὴν ψυχή, εὔθυμη καὶ ἐνθουσιώδη καὶ πρὸ πάντων ἕνα σύνολο».

(Ἀπὸ τὸν λόγον τοῦ Ἀρχηγοῦ πρὸς τοὺς πολίτας τοῦ Ἡρακλείου. 8 Νοεμβρίου 1936).

Ἀνάδοχοί Του ἦταν ὁ Αὐτοκράτωρ τῆς Ρωσσίας Ἀλέξανδρος, αἱ Μεγάλαι Δούκισσαι Καισάροβνα καὶ Ἰωσηφόβνα, ἡ Βασίλισσα τῆς Δανίας καὶ ὁ Δανὸς πρίγκηψ Διάδοχος, ἡ Πριγκήπισσα τῆς Οὐαλλίας Ἀλεξάνδρα, ὁ Δοὺξ τοῦ Σάξαλτεμπουργ, ὁ ἀδελφὸς τῆς Βασιλίσσης Ὄλγας Μ. Δοὺξ Κωνσταντῖνος καὶ ἄλλοι πρίγκηπες καὶ πριγκήπισσαι.

Ἀργότερον, κατόπιν προτάσεως τοῦ ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, διὰ Β. Διατάγματος ἐδόθη

εἰς τὸν Διάδοχον ὁ τίτλος τοῦ «Δουκὸς τῆς Σπάρτης», τὸν ὁποῖον καὶ φέρουν καὶ θὰ φέρουν πάντα ὅλοι οἱ Διάδοχοι τοῦ Ἑλληνικοῦ θρόνου.

Εἰς ἡλικίαν ὅμως δώδεκα ἐτῶν ὁ Κωνσταντῖνος ἔπεσεν εἰς τά... βάσανα τῶν καθηγητῶν του. Ἦταν φυσικὰ οἱ πιὸ διακεκριμένοι ἐπιστήμονες ὅπως ὁ Σακελλαρόπουλος, ὁ Πανταζῆς, ὁ Λάμπρος κ. ἄ. Τὴν 30 δὲ Ὀκτωβρίου 1882 ὁ Διάδοχος Κωνσταντῖνος κατετάγη ὡς Εὔελπις εἰς τὴν ἀναδιοργανουμένην τότε Στρατιωτικὴν Σχολήν, ὅπου οὐδεμία ἐγίνετο δι' αὐτὸν διάκρισις, ἀλλὰ συνεμερίζετο ὅλους τοὺς κόπους καὶ τὴν ζωὴν τῶν μαθητῶν, κατὰ ρητὴν ἐπιθυμίαν τοῦ Πατρός Του. Καὶ εἰς τὶς ἐκδρομὲς καὶ εἰς τὶς πορεῖες τοῦ Λόχου τῶν Εὐελπίδων ἦταν ὁ πρῶτος τῆς πρώτης τετράδας τῆς πρώτης διμοιρίας καὶ τραγουδοῦσε κι' ἐκεῖνος μὲ τοὺς συμμαθητάς του τὸ θούριον :

Βῆμα, βῆμα ζωηρὸν
καὶ τραγοῦδι λιγυρὸν
σαλπιγκτὴς ἐμπρὸς σαλπίζει
Λόχος μαθητῶν βαδίζει
Ἐμπρὸς παιδιά, ἐμπρὸς παιδιὰ
Μὲ ψυχὴ καὶ μὲ καρδιά.

ἢ τὸ ἀκόλουθο:

Γιὰ τῆς Πατρίδος τὴν ἐλευθερία
γιὰ τοῦ Χριστοῦ τὴν πίστι τὴν ἁγία
γι' αὐτὰ τὰ δύο πολεμῶ,
κι' ἂν δὲν τὰ ἀποκτήσω
τί μ' ὠφελεῖ νὰ ζήσω;

Ἔτσι ὁ Διάδοχος Κωνσταντῖνος μὲ αὐστηρὴ πειθαρχία, μελέτην καί... τραγούδια ἔγινε δεκανέας, λοχίας, ἐπιλοχίας εἰς τὴν Σχολήν. Τὸν δὲ Ἰούλιον 1886 ὠνομάσθη ἀνθυπολοχαγός.

Χαρακτηριστικὸν δὲ τῆς ἐτυμότητός του εἶνε τὸ ἑξῆς ἀνέκδοτο:

Ὅταν κατὰ τὰς ἀπολυτηρίους ἐξετάσεις ἠρωτήθη ὑπὸ τοῦ καθηγητοῦ τῆς Γεωγραφίας ποῖα ἦταν τὰ ὅρια τῆς Ἑλλάδος, τοῦ ἀπήντησε:

— Ἀγνοῶ ταῦτα, διότι δὲν καθωρίσθησαν εἰσέτι!...

Τὸν Δεκέμβριον τοῦ ἰδίου ἔτους ὤμοσεν εἰς τὸν ναὸν τῆς Μητροπόλεως τὸν στρατιωτικὸν ὅρκον καὶ παρέστη εἰς τὸ πρῶτον ἐπίσημον γεῦμα τὸ ὁποῖον ἐδόθη πρὸς τιμήν του ὑπὸ τῆς Φρουρᾶς τῶν Ἀθηνῶν.

Ἀμέσως κατόπιν ἐτοποθετήθη εἰς τὸν πρῶτον λόχον τοῦ πρώτου πεζικοῦ συντάγματος, εἰς τὸ ὁποῖον ἦτο διοικητὴς ὁ συνταγματάρχης Γ. Μαυρομιχάλης καὶ ὑποδιοικητὴς ὁ συνταγματάρχης Κῖτσος Βότσαρης.

Ὀλίγον ἀργότερον μετέβη εἰς τὴν Λειψίαν διὰ νὰ τελειοποιηθῇ εἰς τὰς πολιτικὰς ἐπιστήμας καὶ κατόπιν εἰς τὸ φημισμένον Πανεπιστήμιον τῆς Ἀϊδελβέργης. Ἔπειτα τὸ 1887 κατετάχθη εἰς τὸ δεύτερον σύνταγμα τῆς πρωσσικῆς αὐτοκρατορικῆς φρουρᾶς, ἐνῷ συγχρόνως φοιτοῦσε εἰς τὴν ἀνωτέραν ἱππευτικὴν σχολήν. Καὶ εἰς τὰς ἀρχὰς τοῦ Σεπτεμβρίου τοῦ 1889 ἐπέστρεψεν εἰς τὰς Ἀθήνας μνηστευμένος μετὰ τῆς πριγκηπίσσης τῆς Πρωσσίας Σοφίας, ἀδελφῆς τοῦ Αὐτοκράτορος Γουλιέλμου Β΄.

Τὴν 17 τοῦ ἰδίου μηνὸς ἐγένοντο εἰς τὴν πρωτεύουσαν οἱ γάμοι τοῦ Διαδόχου Κωνσταντίνου παρουσίᾳ πλείστων ἐστεμμένων καὶ τοῦ αὐτοκράτορος τῆς Γερμανίας μετὰ τῆς αὐτοκρατείρας Αὐγούστας.

Τὸν Μάϊον δὲ τοῦ 1890 «ἡ υἱοθετηθεῖσα ὑπὸ τῆς ἀγάπης τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ» Πριγκήπισσα Σοφία προσῆλθεν εἰς τὸ ὀρθόδοξον Δόγμα, ἐγκαταλείψασα τὸν προτεσταντισμόν.

Ἡ πρώτη ὅμως ἐπαφὴ τοῦ Διαδόχου Κωνσταντίνου μετὰ τοῦ ἑλληνικοῦ στρατοῦ εἰς τὰς δραματικὰς περιπετείας του ἐγένετο τὴν 16ην Ἀπριλίου 1897, ὅτε μετέβη εἰς Λάρισαν διὰ ν' ἀναλάβῃ τὴν ἀρχηγίαν τοῦ στρατεύματος κατὰ τὰς στρατιωτικὰς ἐπιχειρήσεις τῆς Θεσσαλίας.

Τὴν 2 Ὀκτωβρίου 1904 ἐπὶ Κυβερνήσεως Θεοτόκη ὁ Διάδοχος ἀνέλαβε τὴν Γενικὴν Διοίκησιν τοῦ Στρατοῦ διὰ νὰ φροντίσῃ διὰ τὴν ὀργάνω-

Τὴν 6ην Ἀπριλίου 1914, ἡμέραν Κυριακήν, ἐγένετο στὴν μεγάλην αἴθουσαν τῶν Ἀνακτόρων ἡ τελετὴ τῆς ἀπονομῆς τῆς Στρατραρχικῆς Ἑλληνικῆς ράβδου εἰς τὸν Στρατηλάτην, εἰς ἀνάμνησιν τῶν ὑπερλάμπρων νικῶν στὰς ὁποίας εἶχεν ὁδηγήσει κατὰ τοὺς δύο πολέμους τὸν στρατὸν τῆς Ἑλλάδος, ὁ Βασιλεὺς Κωνσταντῖνος, τὸ ἴδαλμα τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ.

Τὴν 28ην Ἰουνίου 1914 ὅμως δολοφονεῖται εἰς Σεράγεβον ὁ Διάδοχος τῆς Αὐστρίας Φραγκῖσκος - Φερδινάνδος καὶ ἡ σύζυγός του Σοφία, ὑπὸ τῶν Σέρβων φοιτητῶν Πρίντσιπ, Καμπρίνοβιτς, Γκράζεπ καὶ Ἴλιτς, τὴν ὥραν ποὺ μετέβαινον νὰ παρακολουθήσουν τὰς ἀσκήσεις τοῦ στρατοῦ. Ἐπακολουθεῖ ὁ Παγκόσμιος πόλεμος. Ἐπακολουθοῦν ἐπίσης ἕνα πλῆθος θλιβερῶν γεγονότων εἰς τὴν ἐσωτερικὴν πολιτικὴν τῆς Ἑλλάδος. Ἐπέμβασις τῶν συμμάχων. Ὁ Στρατηλάτης ἐκείνην τὴν ἐποχὴν ἀσθενεῖ. Ἡ Ἑλλὰς παρὰ τὰς προσπαθείας τοῦ Βασιλέως της παρουσιάζει ἀξιοθρήνητον κατάστασιν. Ὁ διχασμὸς σταλάζει στὶς ψυχὲς τῶν Ἑλλήνων τὸ δηλητήριον τοῦ μίσους καὶ τῆς διαιρέσεως.

Τὴν 30ὴν Μαΐου 1917 ὁ Βασιλεὺς Κωνσταντῖνος παρῃτεῖτο τοῦ Ἑλληνικοῦ Θρόνου ἀφίνων τοῦτον εἰς τὸν υἱόν του Ἀλέξανδρον.

Τὴν 9ην πρωϊνὴν δὲ τῆς 1ης Ἰουνίου 1917, ἡμέραν συννεφώδη, ὁ Βασιλεὺς Κωνσταντῖνος μετὰ τῆς Ὑψηλῆς οἰκογενείας του ἀνεχώρησεν ἐκ τῶν Ἀθηνῶν, ἐνῷ ὁ λαὸς ὅλος συγκεντρωμένος εἰς τὰ ἀνάκτορα ἐθρηνοῦσε καὶ ἐκόπτετο, καὶ ἐπεβιβάσθη τῆς «Σφακτηρίας» καὶ τὴν 4ην Ἰουνίου ἔφθασαν στὸν λιμενίσκον Βίλλα Σὰν Τζιοβάνι, παρὰ τὰ στενὰ τῆς Μεσσηνίας.

Ἔκτοτε ὁ ἔνδοξος Στρατηλάτης παρέμεινεν ἰδιωτεύων εἰς τὴν Εὐρώπην. Εἰς τὴν Ζυρίχην τὴν 7 Σεπτεμβρίου, εἰς τὴν κλινικὴν Σάουερμπρουχ, κάμνει σοβαρωτάτην ἐγχείρησιν. Μεταβαίνει κατόπιν ν' ἀναρρώσῃ εἰς τὸ Σαὶν - Μόριτς.

Ἡ Ἑλλὰς ἐμπλέκεται εἰς τὸν Παγκόσμιον πόλεμον. Ἐπακολουθεῖ ἡ ἐκστρατεία τῆς Μ. Ἀσίας.

Τὴν 4.12' ὥραν τῆς 12ας Ὀτκωβρίου 1920 ὁ Βασιλεὺς Ἀλέξανδρος ἀποθνήσκει ἐκ δηλητηριάσεως προκληθείσης ὑπὸ δήγματος πιθήκου. Ἐπακολουθοῦν αἱ ἐκλογαὶ τῆς 1ης Νοεμβρίου 1920, αἱ ὁποῖαι εἶχον χαρακτῆρα μᾶλλον δημοψηφίσματος.

Τὴν 2αν Δεκεμβρίου ὁ Κωνσταντῖνος ἔφθανε εἰς τὰς Ἀθήνας. Ὁ Λαὸς ἐδέχθη μὲ χαρὰν παράφρονα τὴν ἐπάνοδον τοῦ Βασιλέως του.

Ἡ κακὴ μοῖρα ὅμως ἐφθόνησε τὴν δόξαν τῆς Ἑλλάδος. Τὴν πολιτικὴν ἠρεμίαν δὲν ἀργοῦν νὰ διαδεχθοῦν αἱ ταραχαί. Ἡ Μικρασιατικὴ καταστροφή, ἡ ἐπανάστασις. Σεπτέμβριος 1922. Ὁ Στρατηλάτης συζητεῖ διὰ μακρῶν μετὰ τοῦ Πρωθυπουργοῦ Τριανταφυλλάκου εἰς τὰ Ἀνάκτορα. Πρὸς ἀποφυγὴν ἐμφυλίου ἀλληλοσπαραγμοῦ ὁ Βασιλεὺς ἀπὸ μεγάλη ἀγάπη καὶ πάλιν παραιτεῖται. Τὴν 16ην Σεπτεμβρίου 1922 ἀποχαιρετᾷ τοὺς φίλους του καὶ ἀπέρχεται ἐκ τῶν Ἀνακτόρων τῆς Δεκελείας. Τελευταῖα χαιρέτησε καὶ τὰ παλληκάρια τους, τοὺς εὐζώνους.

– Γειά σας, παιδιά μου, τοὺς εἶπε.

— Στὸ καλό! Ὁ Θεὸς μαζί σου Λεβέντη καὶ Παλληκάρι Βασιληᾶ μας. Ἐνόσῳ ζῶμεν ποτὲ δὲν θὰ σὲ λησμονήσωμεν, Λεοντάρι τῆς Μακεδονίας, Ἀητὲ τῆς Ἠπείρου, τοῦ φώναξαν δακρυσμένοι οἱ εὔζωνοι τῆς Ἀνακτορικῆς Φρουρᾶς.

Τὸ «Πατρὶς» κατόπιν, συνοδευόμενον ὑπὸ ἑλληνικοῦ ἀντιτορπιλλικοῦ πέραν τῶν ἑλληνικῶν ὑδάτων, ἔφερε τὸν Στρατηλάτην εἰς τὸν λιμένα τοῦ Παλέρμου.

Τὴν 9ην πρωϊνὴν δὲ τῆς 29ης Δεκεμβρίου 1922, ἡμέραν Παρασκευήν, ὁ ἔνδοξος Στρατηλάτης, ὁ Ἀετὸς τῶν ἑλληνικῶν βουνῶν, ὑπέκυπτεν εἰς τὸ μοιραῖον, εἰς τὴν «Ἔπαυλιν Ὑγείας».

Κατόπι ν ἐγκρίσεως τῆς ἰταλικῆς Κυβερνήσεως, ἡ σεπτὴ σορὸς τοῦ Στρατηλάτου μετεφέρθη εἰς τὸ θωρηκτὸν «Ἰταλία» μὲ βασιλικὲς τιμές. Τὴν πρωΐαν δὲ τῆς 1ης Ἰανουαρίου 1923 ἡ «Ἰταλία», φέρουσα μεσίστιον τὴν ἑλληνικὴν καὶ τὴν ἰταλικὸν σημαίαν, κατέπλευσεν εἰς τὸν λιμένα τῆς Νεαπόλεως.

Τὴν 9ην π. μ. ἡ σορὸς τοῦ Στρατηλάτου, ὑποβασταζομένη ὑπὸ ἀξιωματικῶν καὶ ναυτῶν τῶν εἰς ἐκεῖνον τὸν λιμένα ὁρμούντων ἑλληνικῶν πλοίων, μετεφέρθη μὲ βασιλικὰς τιμὰς εἰς τὸν ἑλληνικὸν ναὸν καὶ ἐκεῖθεν ἀργότερον εἰς τὸ ρωσσικὸν παρεκκλήσιον τῆς Φλωρεντίας.

Ἀπὸ ἐκεῖ, μετὰ παρέλευσιν δεκατεσσάρων χρόνων, ὁ ἔνδοξος Στρατηλάτης μετὰ τῶν Βασιλισσῶν Ὄλγας καὶ Σοφίας μετεφέρθη εἰς τὴν ἑλληνικὴν γῆν.

Ἐκ τοῦ ἰταλικοῦ λιμένος τοῦ Μπρίντιζι τὰς σεπτὰς σοροὺς παρέλαβε τὸ θωρηκτὸν «Ἀβέρωφ» τὴν 15ην Νοεμβρίου καὶ συνοδευόμενον ὑπὸ τῶν ἀντιτορπιλλικῶν «Κουντουριώτης», «Σπέτσαι», «Ἱέραξ» καὶ «Ἀετὸς» διεκόμισε μὲ ὅλας τὰς δεούσας βασιλικὰς τιμὰς τὸν νεκρὸν τοῦ ἐνδόξου Στρατηλάτου εἰς Ἀθήνας. Ἐπηκολούθησε συγκινητικὸν λαϊκὸν προσκύνημα τῶν νεκρῶν Βασιλέων εἰς τὸν ναὸν τῆς Μητροπόλεως.

Τὴν 2.30 μ. μ. τῆς 22ας Νοεμβρίου 1937 ὁ Στρατηλάτης Κωνσταντῖνος ἀνεπαύθη εἰς τὴν ἑλληνικὴν γῆν μετὰ τῆς Συζύγου Του εἰς τὸ εἰδικῶς κατασκευασθὲν Μαυσωλεῖον, εἰς τὸ βασιλικὸν κτῆμα τοῦ Τατοΐου, ὅπως καὶ ἡ σορὸς τῆς Βασιλομήτορος Ὄλγας. Χῶμα ἐκ τοῦ πεδίου τῶν ἡρωϊκῶν μαχῶν Του ἐτέθη εἰς τὸν τάφον Του καὶ ἡ Δόξα ἅπλωσε πάνω ἀπὸ αὐτὸν τὰ φτερά της, στὸν Ἐθνομάρτυρα Βασιληᾶ ποὺ τόσο ἀγάπησε τὸν Λαόν του καὶ τόσο ἀγαπήθηκε ἀπ' αὐτόν. Καὶ ὁ γυιός Του, ὁ Βασιλεὺς Γεώργιος Β', συνεχίζει τώρα τὴν παράδοσίν Του καὶ εἰς Αὐτὸν στρέφεται σήμερον τὸ βλέμμα τῶν παλληκαριῶν τοῦ Κωνσταντίνου καὶ τῆς νεολαίας.

— Ὁ Βασιλεὺς ἀπέθανεν!

— Ζήτω ὁ Βασιλεύς!...

στιν διά τό ήθελημένον, ἐνῷ οἱ μικροὶ πόθους ἁπλοῦς.

Γιὰν ὅτι ὑπάρχει ἀντιληπτὸν εἰς τὸν κόσμον τοῦτον εἶνε ἀπόρροια θελήσεως ἰσχυρᾶς. Οἱ ἄνθρωποι τῆς ἀδυνάτου θελήσεως καὶ οἱ ἀναποφάσιστοι εὑρίσκονται πάντοτε ἄγνωστοι καὶ ἐγκατεσπαρμένοι εἰς τὸ ἀνώνυμον πλῆθος, τὸ ἄβουλο, ποὺ δὲν ξέρει γιατὶ ζῇ καὶ ποὺ καταρᾶται καθημερινῶς τὴν τύχη του. Οἱ ἄνθρωποι τῆς θελήσεως καὶ τοῦ «πιστεύω» ἐπιτυγχάνουν πάντα διότι δὲν εἶνε ἡ δύναμις ποὺ λείπει ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους ἀλλὰ ἡ θέλησις, καὶ ὅταν ὑπάρχῃ αὕτη ὑπάρχει καὶ τὸ μέσον.

Ὁ Νίτσε θέλει τοὺς ἀνθρώπους εὐθύμους, φωτεινούς, σκληρούς, πλήρεις δυνάμεως καὶ δημιουργικούς. Ὁ ἴδιος λέγει ὅτι ὁ ἄνθρωπος ἐξαρτᾶται μόνον ἐξ ἑαυτοῦ καὶ ἐπάνω στὸν ἑαυτόν του μόνον στηρίζεται.

Πόσον ἀλήθεια διαφορετικὴ θὰ ἦταν ἡ ἀνθρωπότης ὅταν ἤθελε καὶ ἐπίστευε στὴν ἐπιτυχία!

Ὁ Ἐθνικός μας Ἀρχηγὸς αὐτὸ διακηρύττει διὰ τοῦ ἀποφθέγματός του «ὁ ἐπιμένων νικᾷ».

Φαίνεται, ὅμως, ὅτι ἡ πίστις μὲ τὴ θέλησι παράγει ἰδιαιτέραν ψυχολογικὴν καὶ βιολογικὴν ἐνέργειαν καὶ δὲν συνίσταται ἁπλῶς ἡ ἐπιτυχία εἰς ἕνα πεῖσμα. Ἀπὸ τῆς ἀπόψεως ταύτης τὸ πιστεύω ἔχει τόσην δύναμιν ὥστε νὰ μεταβάλλῃ εἰς τὸν ἀνθρώπινον ὀργανισμὸν τοὺς κυτταρικοὺς ἱστούς, νὰ φονεύῃ παρασίτους μικροοργανισμοὺς — μικρόβια — καὶ νὰ ἐπιβάλλεται ὁ πιστεύων ὑποσυνειδήτως, εἰς ἄλλα ἄτομα. Ὁ Χριστὸς εἶπεν εἰς τὸν ἰαθέντα «ἡ πίστις σου σὲ ἔσωσε», δηλαδὴ αὐτὴ ἡ πίστις πρὸς τὴν θεϊκὴν δύναμιν τοῦ Ἰησοῦ τοῦ μετέβαλε ἄρδην τὸ ἀσθενικὸν ὀργανικόν του σύστημα εἰς ὑγιές. Βλέπομεν συνεπῶς ὅτι ἡ δύναμις τῆς πίστεως εἶνε ἀνωτέρα τῆς ὑπάρξεως. Ἔχει τοιαύτην σχέσιν μὲ τὸν ψυχοσυνθετικὸν χαρακτῆρα τοῦ ἀνθρώπου, ὥστε ἐφ' ὅσον πιστεύει ἰσχυρῶς — ὄχι νὰ προσπαθῇ νὰ πιστεύῃ ἀλλὰ νὰ πιστεύῃ, πράγματι, νὰ δημιουργῇ τουτέστιν ἡ πίστις μόνιμον κατάστασιν — ἐπιτυγχάνει ἀπολύτως· πρὸς τούτοις ἡ δύναμις τοῦ θέλω ἐνεργεῖ ἀτομικῶς, ἐνῷ τοῦ «θέλω καὶ πιστεύω» γενικῶς. Οὕτω ὅπως ὁ μάγος τῶν Ἰνδιῶν μαγεύει τὰ ζῶα ἔτσι καὶ ὁ ἔχων θέλησιν καὶ πίστιν συντρίβει ἐνσυνειδήτως καὶ ὑποσυνειδήτως τὴν ἀντίστασιν τῶν ἄλλων, προδιαθέτει, ὁμοίας πάλιν, καταστάσεις καὶ ἐπιτυγχάνει τοῦ σκοποῦ του.

Ἡ δύναμις τοῦ θέλω καὶ τοῦ πιστεύω εἶνε τόσο μεγάλη, ὥστε θὰ ἦτο πλέον ἡ σκόπιμον ὁ κάθε νέος ν' ἀποκτήσῃ τὴν δύναμιν αὐτὴν τῆς ἀπολύτου ἐνεργητικότητος εἰς τὴν ζωήν.

Ὁ ἄβουλος καὶ δύσπιστος εἶνε ὅπως ἕνας νεκρός, ἕνα ἀνόργανο στοιχεῖο, ἄχρηστος δι' ἑαυτὸν καὶ τὴν κοινωνίαν, τελείως περιττὸς εἰς τὴν ζωήν· ἐνῷ ὁ θέλων καὶ πιστεύων εἶνε ὁ νικητής, ὁ ἐπιτυγχάνων, ὁ εὐτυχής.

Ὅλα νὰ τὰ ὑποδουλώσετε καὶ νὰ τὰ λυγίσετε, αὐτὸ πρέπει νὰ θέλῃ ἡ θέλησίς σας. Καὶ τὸ πρῶτο καὶ σπουδαιότερο ἀλλὰ καὶ δυσκολώτερο εἶνε νὰ θελήσετε νὰ συνηθίσητε τὸν ἑαυτό σας νὰ ὑπακούῃ. Νὰ αὐτοκυριαρχεῖσθε καὶ νὰ μὴ παρασύρεσθε. Ἔτσι θὰ μάθετε νὰ διατάσσετε καὶ τοὺς ἄλλους.. Δεύτερο ἔρχεται ἡ θέλησις νὰ ἀποκτήσετε δύναμι. Ἡ θέλησις τῆς δυνάμεως εἶνε ἀνεξάντλητη καὶ μπορῇ νὰ ἀντισταθῇ· διότι **θέλω σημαίνει δύναμαι**. Γιὰ μᾶς δὲ τοὺς νέους ἡ πίστις στὴ μεγαλουργὸ δύναμι τοῦ Βασιλῆᾶ καὶ τοῦ Ἀρχηγοῦ μας Κυβερνήτου καὶ ἡ θέλησις νὰ φανοῦμε ἀντάξιοι τῶν ἐλπίδων ποὺ στηρίζουν σὲ μᾶς, θὰ κάμῃ νὰ μεγαλουργήσουμε γιὰ τὸ καλὸ τῆς Πατρίδος μας.

ΤΑ ΔΗΜΟΤΙΚΑ ΜΑΣ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ

Ὁ μέγας ποιητὴς τῆς Γερμανίας, μία ἐκ τῶν μεγαλυτέρων διανοιῶν τοῦ κόσμου, ὁ Γκαῖτε, τόσον πολὺ εἶχε γοητευθῆ ἀπὸ τὴν ποίησι τῶν Δημοτικῶν μας τραγουδιῶν, ὥστε εἰς πᾶσαν διδομένην εὐκαιρίαν ἐξέφραζε ἀπροκάλυπτα τὸν θαυμασμόν του.

Ἡ Δημοτική μας μουσικὴ δημιουργήθηκε σιγὰ-σιγὰ στὰ 400 χρόνια τῆς σκλαβιᾶς καὶ μ' αὐτὴ ὁ λαὸς ἐξεδήλωνε τὸν πόνο του γιὰ τὴν κατάστασί του, εἴτε ἐξύμνοῦσε τὰ κατορθώματα τῶν παλληκαριῶν.

Τὰ Δημοτικά μας τραγούδια ποὺ ἀπέμειναν ἀπὸ τὰ χρόνια τῆς σκλαβιᾶς, ἀνώνυμα τὰ περισσότερα, τὰ χαρακτηρίζει δραματικὸ μεγαλεῖο καὶ αἴσθημα. Διακρίνονται δὲ σὲ τραγούδια τοῦ χωριοῦ, σὲ τραγούδια εἰδυλλιακά, ἐπικά, τραγούδια ποὺ ὑμνοῦν τὰ κατορθώματα ἡρώων, σὲ τραγούδια ἐρωτικά, βακχικὰ ἢ μοιρολόγια.

Μέσα ὅμως ἀπ' αὐτὰ διαφαίνεται καὶ ξεπετιέται ὁ πόθος ὁ προαιώνιος τῆς φυλῆς γιὰ τὴ Λευτεριά, καὶ ἡ δημιουργικὴ δύναμις τῶν Ἑλλήνων.

Μέσα στὰ Δημοτικά μας τραγούδια ὑπάρχουν ἀληθινοὶ θησαυροὶ ποιήσεως καὶ μουσικότητος. Σὲ κάθε χώρα τῆς ὑποδούλου Ἑλλάδος εἶχε δημιουργηθῆ καὶ ἀναπτυχθῆ καὶ ἕνα δικό της εἶδος τραγουδιῶν.

Τὰ Κλέφτικα καὶ τὰ Ἀρματωλίτικα τραγούδια τὰ δημιούργησε ἡ Στερεὰ Ἑλλὰς καὶ ἡ Ἤπειρος. Εἶναι ὕμνοι ἡρώων ποὺ ἠγωνίζοντο κατὰ τῶν τυράννων. Τὰ τραγούδια τοῦ χοροῦ ἀνεπτύχθησαν στὴ Πελοπόννησο καὶ ἀπ' ἐκεῖ διεδόθησαν καὶ χορεύονται σ' ὅλη τὴν Ἑλλάδα.

Στὴ Μάνη ἀνεπτύχθησαν τὰ μοιρολόγια. Στὴ Κρήτη ὁ Πεντοζάλης, χορὸς πολεμικός.

Στὰ νησιὰ τοῦ Αἰγαίου τὰ Δημοτικὰ τραγούδια ἀνεπτύχθησαν καὶ ἔχουν μίαν λεπτότητα καὶ ἕνα θέλγητρο ἰδιαίτερο. Τῆς Ἑπτανήσου τὰ τραγούδια διακρίνονται γιὰ τὴν εἰρωνεία τους, τὸ πνεῦμά τους καὶ τὴ χάρι τους.

Μέσα σ' ὅλα ὅμως κυριαρχεῖ καὶ μέσ' ἀπ' ὅλα διακρίνεται ὁ ἑνιαῖος χαρακτὴρ τῆς Ἀρχαίας καὶ τῆς Βυζαντινῆς Ἑλλάδος, ποὺ ξαναζῆ στὴν ὑπόδουλη Ἑλλάδα καὶ ἐκδηλώνεται στὸν καϋμό της γιὰ τὴν Πατρίδα τῆς Ἐλεύθερης Ἑλλάδος.

Εἶναι δυστύχημα ὅτι τόσο πολὺ μέχρι πρὸ ὀλίγων ἐτῶν εἶχε παραμεληθῆ ἡ μελέτη τῆς μουσικῆς καὶ τῆς ποιήσεως τῶν Δημοτικῶν μας τραγουδιῶν, τοῦ ἀνεκτιμήτου αὐτοῦ Ἐθνικοῦ θησαυροῦ. Εὐτυχῶς τώρα μὲ τὴν ἵδρυσῃ τοῦ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ καὶ τῇ πρωτοβουλίᾳ τοῦ Ἐθνικοῦ μας Κυβερνήτου ἄρχισαν νὰ μελετῶνται ἀπὸ τοὺς μουσικοὺς καὶ ἔτσι θὰ περισωθῆ ὁ Ἐθνικὸς αὐτὸς θησαυρὸς ὅπως σώθηκαν καὶ τόσοι ἄλλοι.

++++++++

ΑΝΕΚΔΟΤΑ

ΑΠΟΡΙΑ...

Ὁ παπποῦς: Ἂν εἴσαστε φρόνιμα, παιδιά, θὰ πᾶτε στὸν Παράδεισο. Ἂν εἴσαστε ἄτακτα θὰ πᾶτε στὴν Κόλασι.

Τὰ ἐγγονάκια: Τί πρέπει νὰ εἴμαστε γιὰ νὰ πᾶμε στὸν κινηματογράφο;

στὸ ν' ἀφήσουμε τὴν ἐλπίδα νὰ τραβήξουμε πρὸς τὰ ἐδῶ κάποιο πλοῖο περαστικό. Ὁπωσδήποτε νομίζω ὅτι δὲν πρέπει νὰ ἐγκαταλείψουμε αὐτὴ μας τὴ συνήθεια.

— Πρέπει, εἶπε ὁ Φρίτς, νὰ εἰδοποιήσουμε τὴν μητέρα καὶ τὴν ἀγαπητή μας Τζέννυ, γιατὶ πιθανὸν ν' ἀνησυχήσουν ἢ νὰ φαντασθοῦν πὼς κάποιο πλοῖο ἔφθασε στὸ μέρος μας.

Ἐκείνη τὴ στιγμὴ βγῆκαν ἀπὸ τὸ σπίτι ἡ κυρία Ζερμὰτ καὶ ἡ Τζέννυ Μοντρόζ. Ὁ Φρὶτς ἔτρεξε, φίλησε τὴν μητέρα του καὶ ἄλλαξε μιὰ θερμὴ χειραψία μὲ τὴν Ἀγγλίδα, ποὺ τοῦ χαμογελοῦσε.

— Θὰ πᾶτε μὲ τὸ καγιάκ; ρώτησε ἡ Τζέννυ.

— Ναί, ἀποκρίθηκε ὁ Τζάκ. Θὰ πᾶμε στὸ νησάκι νὰ ρίξουμε τὶς κανονιές. Δὲ θὰ ἀργήσουμε.

— Ὡραῖα! φώναξε ἡ Τζέννυ. Καὶ ἐγώ, ὁ Ἐρνέστος καὶ ὁ Φραγκῖσκος θὰ ψαρέψουμε.

Πραγματικὰ κατέβηκαν εἰς τὸ στόμιο τοῦ ρέμματος τῶν Τσακαλιῶν, ὁ Τζὰκ καὶ ὁ Φρὶτς μπῆκαν στὸ καγιὰκ καὶ ἡ βαρκούλα ξεκίνησε ἀμέσως.

Ἔκανε ὡραῖο καιρὸ καὶ ἡ θάλασσα ἦταν γαλήνια. Οἱ δύο ἀδελφοὶ κωπηλατῶντας μὲ ρυθμὸ ἀπεμακρύνοντο συνεχῶς ἀπὸ τὸ Φελσενχάϊμ. Τὸ ρέμμα τοὺς ἔσπρωχνε πρὸς τὰ ἀνατολικὰ καὶ τὸ καγιὰκ ἀναγκάσθηκε νὰ πλησιάσῃ τὴν ἀντίθετη ἀκτή, διασχίζοντας τὴ λουρίδα ἐκείνη τῆς θαλάσσης, ποὺ ἑνώνει τὸν ὅρμο τῆς Σωτηρίας μὲ τὴν ἀνοικτὴ θάλασσα.

Ὁ Φρὶτς ἦταν εἴκοσι πέντε χρονῶν. Δυνατός, γυμνασμένος, σπουδαῖος πεζοπόρος, ἐπιδέξιος, κυνηγὸς ἄφοβος, ὁ πρωτότοκος αὐτὸς γυιὸς ἦταν τὸ καμάρι τῆς οἰκογενείας. Ἦταν βέβαια κάπως ἀπότομος, ἀλλὰ τώρα τελευταῖα ἐκαλυτέρευσε πολὺ ὁ χαρακτῆρας του, κανεὶς πιὰ δὲν εἶχε παράπονο. Κάποιο αἴσθημα, φαίνεται, εἶχε πραγματοποιήσει αὐτὴ τὴν ἀλλαγή. Γιατὶ ὁ Φρὶτς δὲν μποροῦσε νὰ ξεχάσῃ τὸ κορίτσι ποὺ εἶχε φέρει ἀπ' τὸν Ἀναμμένο Βράχο. Ἀπὸ τὴν ἄλλη μεριὰ ἡ Τζέννυ Μοντρὸζ θυμωταν μὲ εὐγνωμοσύνη ὅτι χρεωστοῦσε τὴν σωτηρία της στὸν Φρίτς. Καὶ ἡ νέα αὐτὴ Ἀγγλίδα ἦταν ὄμορφη, μὲ τὰ ξανθὰ μαλλιά, τὸ λυγερὸ κορμὶ καὶ τὰ λευκὰ χέρια της. Ὅταν μπῆκε στὴν καλὴ ἐκείνη οἰκογένεια ἔδωσε τὴ χαρὰ τοῦ σπιτιοῦ ποὺ ἔλειπε ὡς τότε. Ἦταν τὸ ἀγαθὸ πνεῦμα τῆς οἰκογενειακῆς ἑστίας.

Ὁ Ἐρνέστος, ὁ Τζὰκ καὶ ὁ Φραγκῖσκος τὴν ἀγαποῦσαν σὰν ἀδελφή τους. Τὸ αἴσθημα ὅμως τοῦ Φρὶτς ἦταν διαφορετικό. Εἶχαν περάσει δυὸ χρόνια ἀπὸ τὸ συγκινητικὸ ἐπεισόδιο τοῦ Ἀναμμένου Βράχου. Ἡ Τζέννυ καὶ ὁ Φρὶτς ταίριαζαν πολὺ καὶ οἱ γονεῖς τοῦ νέου εὕρισκαν ὅτι μιὰ μέρα θὰ ἐγίνοντο καλοὶ σύζυγοι.

Ὁ Τζὰκ ἦταν εἰκοσιενὸς χρονῶν. Στὸ ἀνάστημα μέτριος, ἀλλὰ καλοκαμωμένος, ἦταν πάντα εὔθυμος καὶ καλός, ἀφωσιωμένος εἰς τοὺς δικούς του.

Ἐν τούτοις, τὸ καγιὰκ ἔτρεχε εἰς τὴν ἐπιφάνεια τῆς θαλάσσης, σὰν σαΐτα. Ἀπὸ τὸ ἀνατολικὸ μέρος ἡ ἀκτὴ παρουσίαζε μιὰ σειρὰ ἀπὸ κιτρινωποὺς λόφους ἄμμου. Ἦταν ἄγονη καὶ τραχεία. Στὸ ἄλλο ὅμως μέρος ἡ ἀκτὴ ἦταν καταπράσινη, ἀπὸ τὸ στόμιο τοῦ ρέμματος τῶν Τσακαλιῶν ὡς τὸ στόμιο τοῦ ρέμματος τῶν Στρυδιῶν καὶ ἀκόμη ὡς τὸ ἀκρωτήριο τῆς Ψεύτικῆς Ἐλπίδος.

— Ἀσφαλῶς, εἶπε ὁ Φρίτς, ἡ Νέα Ἑλβετία δὲν εὑρίσκεται εἰς τὸν δρόμο τῶν πλοίων, γιατὶ πολὺ λίγο συχνάζονται τὰ μέρη αὐτὰ τοῦ Ἰνδικοῦ Ὠκεανοῦ.

—Δὲν βιάζομαι καὶ πολὺ νὰ μᾶς ἀνακαλύψουν, ἀποκρίθηκε ὁ Τζάκ. Γιατὶ τὸ πλοῖο ποὺ θὰ ἔφθανε εἰς τὴν Νέαν Ἑλβετία, τὸ πρῶτο ποὺ θὰ ἐκάμε θὰ ἦταν νὰ τὴν καταλάβῃ. Καὶ θὰ ὕψωνε ἐδῶ τὴν σημαία τοῦ κράτους του. Καὶ τότε τί θὰ ἐγίνετο ἡ ἰδική μας σημαία, ἡ Ἑλβετική;

— Ἀλλὰ τὸ μέλλον; εἶπε μὲ ἀπελπισία ὁ Φρίτς. Ἐμεῖς μπορεῖ νἆμαστε εὐτυχισμένοι, ἀλλὰ ξεχνᾶς τὴν Τζέννυ; Καὶ δὲν σκέπτεσαι τὸν δυστυχισμένο πατέρα της, ποὺ ἀσφαλῶς ἔχει τὴ γνώμη ὅτι ἡ Τζέννυ χάθηκε στὸ ναυάγιο τῆς «Δορκάδος»; Ἔπειτα ἡ Τζέννυ ἐπιθυμεῖ μ' ὅλη τὴ δύναμι τῆς ψυχῆς της νὰ γυρίσῃ στὸν πολιτισμένο κόσμο, ν' ἀνταμώσῃ τὸν πατέρα της. Καὶ πῶς θὰ πραγματοποιηθῇ αὐτὴ ἡ ἅγια της ἐπιθυμία, ἂν δὲν περάσῃ ἀπὸ ἐδῶ κανένα καράβι;

— Μιλᾶς σωστά, ἀπήντησε ὁ Τζάκ.

Σὲ λίγο εἶχαν φθάσει εἰς τὸ νησάκι τοῦ Καρχαρία. Ἀπεβιβάσθησαν καὶ ἐπεσκέφθησαν τὸ ἐσωτερικὸ τοῦ νησιοῦ καὶ ἔπειτα ἔκαμαν τὸν γῦρο του. Οἱ φυτεῖες ποὺ εἶχαν βάλει ἐκεῖ μερικὰ χρόνια πρίν, δὲν εἶχαν πάθει μεγάλες ζημίες ἀπὸ τοὺς βορείους ἀνέμους, ποὺ κτυποῦσαν ἀλύπητα, ὅλο τὸ χειμῶνα, τὸ νησάκι. Οἱ περίβολοι ὅπου ἦσαν κλεισμένες οἱ ἀντιλόπες, εὑρίσκοντο ἐπίσης σὲ καλὴ κατάστασι. Θὰ ἦσαν πενήντα κεφάλια περίπου. Τὰ ζῶα εὕρισκαν μέσα στοὺς περιβόλους ἄφθονο χορτάρι, ποὺ ἐξησφάλιζε τὴ ζωή τους γιὰ ὁλόκληρο τὸ χρόνο.

— Τί θὰ γίνουν ὅλα αὐτὰ τὰ ζῶα; ρώτησε ὁ Φρίτς.

— Μὰ θὰ τὰ πουλήσουμε, εἶπε ὁ Τζάκ.

— Ἐμπόριο δηλαδή; Ὡραία ἡ ἰδέα σου, μόνο ποὺ δὲν ἔχουμε συγκοινωνιακὸ μέσο γιὰ νὰ τὰ στείλουμε στὸν πολιτισμένο κόσμο...

— Δὲν εἶναι ἀνάγκη, παρετήρησε μὲ χαμόγελο ὁ Φρίτς. Εἶμαι βέβαιος ὅτι εἰς τὸ μέρος μας θὰ δημιουργηθοῦν σὲ λίγο ὁλόκληρες πόλεις καὶ χωριὰ ἀκόμη. Ἕνα ὁλόκληρο κράτος μὲ πρωτεύουσα τὸ Φελσενχάϊμ.

— Καὶ πότε ὅλ' αὐτά;

— Μὰ κάποτε θὰ γίνῃ κι' αὐτό. Τὸ πρῶτο καράβι ποὺ θὰ περάσῃ ἀπ' ἐδῶ καὶ θὰ ἀνακαλύψῃ ἕνα τόσο πλούσιο μέρος, θὰ γυρίσῃ στὸν πολιτισμένο κόσμο καὶ ἀσφαλῶς δὲν θὰ ἀργήσουν νὰ μᾶς ἔλθουν καραβάνια ἀποίκων.

— Πάντως ὄχι Ἑλβετῶν, παρετήρησεν ὁ Τζάκ, οἱ πατριῶτες μας δὲν ἀγαποῦν πολὺ νὰ μεταναστεύουν.

— Ἂς ἔλθουν ὅποιοι θέλουν. Ἀρκεῖ νὰ εἶναι καλοὶ ἄνθρωποι.

Τὴν ἐποχὴ ἐκείνη πράγματι τὰ εὐρωπαϊκὰ κράτη καὶ ἰδίως ἡ Μεγάλη Βρεττανία καλλιεργοῦσαν πολὺ τὸν ἀποικισμό. Καὶ ἀργὰ ἢ γρήγορα θὰ ἐγίνετο αὐτὸ ποὺ ἔλεγε ὁ Φρίτς.

Ὅταν τελείωσε ἡ ἐπιθεώρησις τοῦ νησιοῦ οἱ δύο ἀδελφοὶ ἀνέβηκαν τὸν λόφο καὶ ἔφθασαν εἰς τὸ ὑπόστεγο τῆς κανονοστοιχίας. Ἀπὸ τὸ ὑψηλότερο ἐπίπεδο κοίταξαν μὲ τὰ κιάλια ὅλη ἐκείνη τὴ θάλασσα ποὺ εὑρίσκετο μεταξὺ τοῦ ἀκρωτηρίου τῆς Ψεύτικης Ἐλπίδας καὶ τοῦ ἀκρωτηρίου ποὺ ἔκλεινε εἰς τὰ ἀνατολικὰ τὸν ὅρμο τῆς Σωτηρίας.

Ὅπως πάντοτε, ἡ θάλασσα ἦταν ἔρημη. Τίποτε δὲν ἐφαίνετο ὡς ἐκεῖ ὅπου ὁ οὐρανὸς ἠνώνετο μὲ τὸ νερό. Μιὰ μισου λεῦγα πρὸς τὰ βορειοανατολικὰ ξεχώριζε μόνο ἡ ξέρα ὅπου εἶχε ναυαγήσει ὁ «Λάντλορδ», τὸ καράβι μὲ τὸ ὁποῖο ταξείδευαν πρὸ ἕνδεκα ἐτῶν.

Κοιτάζοντας κατὰ τὸ ἀκρωτήρι τῆς Ψεύτικης Ἐλπίδας, ὁ Τζὰκ καὶ ὁ Φρίτς, ξεχώρισαν μεταξὺ τῶν δένδρων τοῦ λόφου τὴν ταράτσα τῆς βίλλας Πρόσπεκτ - Χίλ. Ἡ θερινὴ κατοικία τους εὑρίσκετο εἰς τὴν θέσιν της καὶ ἔτσι θὰ ἡσύχαζε ὁ κ. Ζερμάτ, ποὺ ἐφοβεῖτο πάντοτε μήπως τὴν γκρέμιζαν καμμιὰ μέρα οἱ κακοκαιρίες τοῦ χειμῶνα.

Οἱ δύο ἀδελφοὶ μπῆκαν στὸ ὑπόστεγο καὶ ἐνῷ ὁ Τζὰκ προσπαθοῦσε νὰ βγάλῃ τὴ σημαία ἀπὸ τὴ θήκη της καὶ νὰ τὴν δέσῃ ἀπὸ τὶς δυὸ ἄκρες της εἰς τὸν ἱστό, ὁ Φρὶτς ἐπιθεωροῦσε τὰ δυὸ μικρὰ κανόνια, ποὺ εἶχαν τὰ στόμιά τους γυρισμένα πρὸς τὸ πέλαγος.

Σὲ λίγο ἐγέμισε τὰ κανόνια μὲ μπαροῦτι καὶ χῶμα — τὸ χῶμα τὸ ἔβαλε γιὰ οἰκονομία, ἀλλὰ καὶ γιὰ νὰ μεγαλώσῃ ὁ κρότος τῆς κανονιᾶς — ἔβαλε στὴν τρύπα τὸ φυτίλι καὶ ρώτησε τὸν ἀδελφό του ἂν ἦταν ἕτοιμος.

— Ἐν τάξει, ἀπήντησε ὁ Τζάκ.

— Πρῶτον πυροβόλον... Πῦρ! Δεύτερον πυροβόλον... Πῦρ! ἐφώναξε ὁ Φρὶτς ποὺ ἔπαιρνε στὰ σοβαρὰ τὸ ρόλο του.

Οἱ δυὸ κανονιὲς ἔπεσαν εἰς ἴσα χρονικὰ διαστήματα, ἐνῷ ἡ ἑλβετικὴ σημαία ἐξεδιπλώνετο εἰς τὸν ἀέρα.

Ὁ Φρὶτς ἑτοιμάσθηκε νὰ ξαναγεμίσῃ τὰ κανόνια. Ἀλλὰ σταμάτησε κατάπληκτος.

Μιὰ μακρυνὴ κανονιὰ εἶχε φθάσει στὰ αὐτιά του. Μιὰ κανονιὰ ποὺ προήρχετο ἀπ' ἀλλοῦ, ἀπὸ πολιτισμένους ἀσφαλῶς ἀνθρώπους!

Καὶ οἱ δυὸ ὥρμησαν μὲ χτυποκάρδι ἔξω ἀπὸ τὸ ὑπόστεγο.

— Κανονιά! ἐφώναξε ὁ Τζάκ.

— Ὄχι, εἶπεν ὁ Φρίτς, ἀδύνατον! Θὰ γελασθήκαμε...

— Στάσου νὰ ἀκούσουμε...

Κρατοῦσαν ἀκόμη καὶ τὴν ἀναπνοή τους. Πέρασαν ἔτσι μερικὰ δευτερόλεπτα ἀγωνιώδους ἀναμονῆς.

Καὶ ἀκούσθηκε καὶ δεύτερη κανονιά! Μετὰ ἕνα λεπτὸ ἀκούσθηκε καὶ τρίτη!

— Ναί... ναί... εἶπε ὁ Τζάκ. Εἶναι κανονιές!

(Συνέχεια εἰς τὸ ἑπόμενον)

S. BONSELS

Τοῦ Δάσους ἡ Νεράϊδα

I. ΣΤΟ ΔΑΣΟΣ

Ο ΚΟΥΝΟΣ ΚΑΙ Η ΟΝΝΑ

Στὴ μεγάλη φλαμουριά, πάνω ποὺ ἄρχιζαν νὰ φαίνωνται τὰ πρῶτα ἀνοιξιάτικα μικρὰ φύλλα, τὸ ψαρόνι ὁ Κοῦνος ἐκαλλωπίζετο μὲ τὸ πρῶτο φῶς τῆς αὐγῆς.

Κάτω ἀπὸ τὴ ρίζα τῆς φλαμουριᾶς ἐκυλοῦσε τὸ μικρὸ ποτάμι καὶ ἀνάμεσα στὰ καλάμια ἐχοροπηδοῦσε ἡ Ὄννα ἡ σουσουράδα.

— Ἔ! τοῦ λόγου σου, κυρὰ Ὄννα, τῆς φώναξε ὁ Κοῦνος! Δὲν θὰ πάψῃς πιὰ τέλος πάντων νὰ κουνᾷς τὴν οὐρά σου; Τοὐλάχιστο δὲν μὲ βλέπεις; Ἡ ἄνοιξη ἔφτασε... Δὲν καταλαβαίνεις;

Ἡ σουσουράδα ἄκουσε καὶ κύτταξε ψηλά.

— Καλὲ εἶναι ἕνα ψαρόνι! Μωρ' τί μᾶς λές; Ἄλλη ἔλλειψη δὲν εἴχαμε παρὰ τὴν ἀφεντιά σου.

— Ναῖσκε, ἀπάντησε τὸ ψαρόνι, τὴν ἀφεντιά μου βέβαια! Γιατὶ ἐγὼ τώρα νά, ἔφτασα! Μπορεῖ νἆναι νωρὶς ἀκόμα. Μὲ καταλαβαίνεις;

— Ὦ βέβαια, πολὺ νωρὶς μᾶς κουβαλήθηκες! Καὶ δὲ μοῦ λές; Μήπως σκέπτεσαι νὰ κάμῃς τὴ φωληά σου κατὰ δῶθε;

— Τί ἔκανε λέει; Στὴ φλαμουριὰ νὰ χτίσω τὴ φωληά μου, ἀνάμεσα στοὺς μπούφους, στὶς βερβερίτσες καὶ στὶς καρακάξες; ἢ κοντὰ σὲ ὑποκείμενα σὰν τὴν ἀφεντιά σου; Καλὲ ἄντες! Ἄμ τὤλεγα ἐγὼ πὼς δὲν σοῦ κόβει καθόλου τὸ ξερό σου. Μὰ γιὰ στάσου! Μπᾶ σὲ καλό σου! Μωρ' τί μέρα καὶ τούτη! αἴ;

— Ἔ! λοιπὸν εἶσαι ἀδιάντροπος, εἶπε μὲ θυμὸ ἡ σουσουράδα.

— Ἄ! μὰ αὐτὸ εἶναι ἄνω ποταμῶν, ἐξεφώνισε ὁ Κοῦνος. Ὅπου κι' ἂν σταθῶ φίλε μου ἀκούω τὰ ἴδια. Ὅλοι τέλος πάντων κουτσομπολεύουν. Περίεργο πρᾶμμα! Ἂς εἶναι ὅμως, ἡ μέρα δείχνει πὼς θἆναι ὥμορφα σήμερα! Ἔτσι δὲν εἶναι;

— Ὦ βέβαια, ἀπάντησε ἡ σουσουράδα καὶ ξεκίνησε στὸ δρόμο της.

— Μὰ στάσου λοιπὸν νὰ πῶ κι' ἐγὼ δυὸ λόγια μὲ νόημα! Ἀμ' ὅλο καὶ μιλᾷς! Δὲν μπορῶ φίλε μου νὰ καταλάβω πὼς ἐσεῖς τὰ πουλιὰ τοῦ δάσους γίνεστε φλύαρα μόλις ξεμυτίσῃ ὁ ἥλιος μέσα ἀπὸ τὰ σύννεφα. Νά! κεῖ πέρα στὴν κορομηλιὰ λίγο πρωτήτερα βρῆκα ἕνα σπῖνο ποὺ ἤθελε, τὸ παλληκάρι μου, νὰ περάσῃ γιὰ καρδερίνα! Ἔ! λοιπὸν εἶναι νὰ σκᾷς στὰ γέλοια μὲ μερικοὺς - μερικούς! Ἔλεγε λοιπὸν πὼς ὅλη ἡ γενιά του πρέπει ν' ἀλλάξῃ ὄνομα. Μὲ καταλαβαίνεις;

— Ἀμ' τί ἤθελες; ἄδεια νὰ σοῦ ζητήσῃ;

— Ἡ κορομηλιὰ εἶναι ἀπὸ τώρα ἀνθισμένη, εἶπε σκεφτικὸ τὸ ψαρόνι. Θὰ ἤθελα νὰ ξέρω ἂν ἔτυχε ποτὲ νὰ βρεθῇς μέσα στὸ φῶς τῶν λουλουδιῶν ὅταν ὁ ἥλιος λάμπει. Σ' ἐρωτῶ γι' αὐτό. Μὰ τί κάθομαι καὶ λέω; Ἐκεῖ στοὺς βάλτους ποὺ ζῇς ἐσύ, μονάχα τὸ ὄνομα ἔχεις πὼς εἶσαι πουλί. Ἄσε με ὅμως τώρα. Πρέπει νὰ φύγω.

Καὶ μὲ ἕνα μικρὸ πήδημα ἐφτερούγισε ἴσια σὰν σαΐτα πάνω ἀπὸ τὰ σπαρτὰ καὶ τράβηξε ἴσα γιὰ τὰ κοντινὰ σπίτια.

Ἡ σουσουράδα θὰ σοῦ τὸ διώρθωνε κεῖνο τὸ παληοψαρόνι, μὰ μετάνοιωσε. Οὔχ ἀδερφέ! Δὲν ἀξίζει τὸν κόπο. Ἂς ἀφήσουμε ποὺ σηκώθηκε κι' ἔφυγε κι' ὕστερα ἤτανε τόσο ὡραία ἡμέρα.

— Τί μυρωδιὲς ἡ γῆ καὶ οἱ μενεξέδες. Καὶ ἡ δροσιὰ σὰν ἔπεφτε τὴν ἔννοιωθε νὰ ποτίζῃ τὸ σῶμα ὡς τὶς ἄκρες τῶν φτερῶν! Καὶ μὲ τὸ αἴσθημα αὐτὸ ἄρχισε νἀνεβοκατεβάζῃ τὴν οὐρά της ὅπως κάνουν ὅλες οἱ σουσουράδες. Ὕστερα ἐπερπάτησε καὶ πῆγε στὴν ἄκρη στὸ ρυάκι καὶ χώθηκε μέσα στὶς μαργαρίτες καὶ στὰ βοῦρλα.

Ὁ ἥλιος σιγὰ - σιγὰ ψήλωσε στὸν οὐρανὸ καὶ ἕνα ἐλαφρὸ ἀεράκι ἐχάϊδεψε τὶς ἀνεμῶνες σὰν νὰ κατέβαινε ἀπὸ τὰ κλαδιὰ τῆς γέρικης φλαμουριᾶς.

Κάτω ἀπὸ τὶς δροσοσταλίδες τὸ χορτάρι ἐξύπνησε καὶ ὅλα κατάλαβαν πὼς σήμερα θἄκανε ὡραία ἡμέρα. Μιὰ ὡραία μέρα ἔχει πολὺ μεγαλύτερη σημασία γιὰ τὰ φυτὰ παρὰ γιὰ τοὺς ἀνθρώπους. Καὶ βέβαια, γιατὶ ἡ ζωή τους εἶναι τόσο σύντομη. Εἶναι πολλὰ φυτὰ ποὺ δὲν ζοῦνε παρὰ ὅσο διαρκεῖ τὸ φῶς τοῦ ἥλιου. Ἂν κύτταζες τὴ μικρὴ πασκαλιὰ ποὺ τὸ πρωῒ σήκωνε τὸ μικρὸ κεφάλι της πρὸς τὰ πίσω καὶ βύζαινε τὸ φῶς τοῦ ἥλιου, θὰ καταλάβαινες πόσο σπουδαῖο πρᾶμμα εἶναι γιὰ τὰ φυτὰ μιὰ ὡραία ἀνοιξιάτικη μέρα. Θαρρεῖ κανεὶς πὼς εἶναι ζωντανὲς ὑπάρξεις ποὺ σβύνουν τὴ δίψα τους στὰ νερὰ τῆς πηγῆς.

ΠΩΣ ΗΡΘΕ Η ΜΙΚΡΗ ΝΕΡΑΪΔΑ

Τὰ πράγματα ἐπήγαιναν καλὰ ὅταν ἕνα περιστατικό, ποὺ δὲν τὸ περίμενε κανείς, ἔκαμε τοὺς κατοίκους νὰ συγκινηθοῦν μὰ καὶ νὰ ἐνθουσιαστοῦν στὸν ὑπέρτατο βαθμό :

Ἕνα πρωΐ, ὕστερα ἀπὸ τὸ Πάσχα καὶ λίγο πιὸ μπροστὰ ἀπὸ τὴν Πεντηκοστή, καθὼς μοσκοβολοῦσε ἡ ἐξοχὴ καὶ τὸ ἀεράκι ἐδρόσιζε καὶ τὰ πιὸ μικρὰ χορτάρια, στὸ δάσος μέσα ἄξαφνα ἀκούστηκε ἕνα χαρωπὸ τραγοῦδι.

Μιὰ ποταμίδα κελαϊδοῦσε πάνω ἀπὸ τὶς μαργαρίτες καὶ τὰ ζουμπούλια. Καθὼς εἶχε τὸ κεφάλι ψηλὰ καὶ κύτταζε τὸν γαλανὸ οὐρανὸ ἄκουε κανεὶς τὶς τρίλλιες της σὰν νἆταν μεθυσμένη ἀπὸ τὴ χαρὰ τῆς ζωῆς.

Κάτω ἀπὸ τὰ καινούργια φύλλα τῆς ὀξυᾶς, ποὺ στὸ φῶς τοῦ ἥλιου λάμπανε σὰν χρυσάφι, ἀντηχοῦσε τὸ τραγοῦδι της, ἐνῷ ἡ σιωπὴ ἄφινε τοὺς ἤχους νὰ περνοῦν ἀπὸ τὰ περιστύλια ποὺ ἔκαναν οἱ κορμοὶ τῶν ἐλάτων.

Καὶ μέσα στὴν ἀνοιξιάτικη αὐτὴ εὐτυχία, ποὺ

ΥΓΙΕΙΑ

Γιὰ νὰ εἶσθε πάντοτε Δυνατοὶ

Ὑπάρχουν ἀσφαλῶς πράγματα καὶ ζητήματα, τῶν ὁποίων ἡ ἀλήθεια καὶ ἡ κεφαλαιώδης σημασία εἶναι τόσο πολὺ καταφανῆ, ὥστε νὰ περιττεύῃ κάθε συζήτησι περὶ αὐτῶν καὶ νὰ καταντᾷ ἄχρηστη πολυλογία ἡ προσπάθεια νὰ ἐξάρουμε τὴν ἀποστολή τους.

Ἕνα ζήτημα, ἀνάμεσα στὰ πολλὰ ποὺ ἀπασχολοῦν τὸν ἄνθρωπο, εἶναι καὶ ἡ καθαριότης. Καὶ τὴν ἀποκαλοῦμε «ζήτημα» γιατί, δυστυχῶς, σὲ πολλὰ μέρη τοῦ κόσμου καὶ σ' αὐτὴν ἀκόμη τὴν πατρίδα μας ἡ σημασία τῆς καθαριότητος ἔχει ἐντελῶς παραγνωριστῆ, σὲ τρόπον ὥστε πολλοὶ νὰ τὴν θεωροῦν σὰν ἕνα εἶδος περιττῆς... «πολυτελείας»!

Γράφοντας αὐτὰ δὲν πρέπει νὰ θεωρηθῶ καθόλου ὑπερβολικὸς καὶ πολλοὶ ἀπὸ τοὺς ἀναγνώστας μου, — ἂν τύχῃ νὰ εἶναι γιατροί, — θὰ μὲ δικαιολογήσουν, ἀναλογιζόμενοι πόσες καὶ πόσες φορὲς κληθέντες ἀπρόοπτα γιὰ νὰ ἐπισκεφθοῦν ἕναν ἄρρωστο, ὁ ὁποῖος μέχρι τὴν προηγουμένην ἡμέρα περιέφερε στοὺς δρόμους τὴν ἄψογη ἀπὸ κάθε ἄποψι ἐμφάνισί του, τὸν βρῆκαν μὲ τὸ δέρμα τοῦ σώματος κάτι πάρα πάνω ἀπὸ... βρώμικο!...

* * *

Καὶ ὅμως...

Ἡ ἀκαθαρσία τοῦ σώματος ἢ τοῦ περιβάλλοντος ἀποτελεῖ, κατὰ γενικὴν ὁμολογίαν, τὴν ἑστία καὶ τὸ ὁρμητήριο τῶν μολυσματικῶν ἀσθενειῶν, — ποὺ ξεκινῶντας ἀπ' αὐτὸ τὸ ἄσυλο τὸ ὁποῖο τοὺς προσφέρει μὲ πολλὴν ἐλαφρότητα ὁ ἄνθρωπος, ἀνοίγουν τὴ θανατερή τους ἀγκαλιὰ καὶ πνίγουν μέσα σ' αὐτὴν τόσες καὶ τόσες χιλιάδες ἀπὸ ἀνθρώπινες ὑπάρξεις!...

Γι' αὐτόν, ἀκριβῶς, τὸν λόγο θὰ ἐκθέσουμε ἀπὸ τὴ σελίδα τούτη τῆς «Νεολαίας» μὲ λίγα λόγια ἁπλᾶ καὶ καταληπτὰ τὴ στοιχειώδη σημασία τῆς καθαριότητος καὶ θὰ δώσουμε γιὰ χάρι τῶν ἀναγνωστῶν μερικὲς ἀπαραίτητες συμβουλὲς καὶ ὁδηγίες.

* * *

...Καὶ πρῶτα-πρῶτα θὰ μιλήσουμε γιὰ τὸν ἀέρα ποὺ μᾶς περιβάλλει.

Σὲ ὅλους εἶναι γνωστόν, ὅτι ἕνας ἀέρας καθαρός, ἀπηλλαγμένος ἀπὸ μικρόβια καὶ σκόνες καὶ πλούσιος σὲ ὀξυγόνο, ἀποτελεῖ τὴ βάσι τῆς ἀληθινῆς ὑγείας καὶ ἐκπληρώνει ἀπόλυτα τὸ σκοπὸ μιᾶς σπουδαιοτάτης γιὰ τὸν ὀργανισμὸ λειτουργίας: τῆς ἀναπνοῆς.

Πρέπει, ὅμως, νὰ ἔχουμε ὑπ' ὄψει μας, — καὶ ἰδιαίτερα ἐμεῖς ποὺ ζοῦμε στὶς πόλεις —, ὅτι ἡ ἀτμόσφαιρα ποὺ μᾶς τριγυρίζει, σπανιώτατα εἶναι ὅσο πρέπει καθαρὴ κι' ἡ προσπάθειά μας γιὰ τὴν ἀνανέωσί της ὀφείλει νὰ εἶναι διαρκής.

Τώρα, μάλιστα, ποὺ μὲ τὸν ἐρχομὸ τοῦ χειμῶνα γίνονται οἱ διάφορες «οἰκογενειακὲς συγκεντρώσεις» μέσα σὲ δωμάτια ἑρμητικὰ κλεισμένα ἀπὸ τὸ φόβο τοῦ κρύου καὶ ὑπερθερμαινόμενα ἀπὸ σόμπες ἀτελεῖς ἤ, καμμιὰ φορά, κι' ἀπ' τὰ πατροπαράδοτα «μαγκάλια», ἡ ἀκαθαρσία τῆς ἀτμοσφαίρας αὐξάνεται ἀπειλητικὰ καὶ φθάνει μέχρι τὰ ὅρια τοῦ ἀληθινοῦ κινδύνου!... Τὸ δωμάτιο ὑπερπλημμυρίζει, σ' αὐτὲς τὶς περιπτώσεις, ἀπὸ διοξείδιο καὶ μονοξείδιο τοῦ ἄνθρακος, ἡ ἀναπνοὴ τῶν παρευρισκομένων ἀρχίζει νὰ γίνεται δύσκολη καὶ κοπιώδης καὶ ἂν δὲν γίνῃ ἔγκαιρα ὁ σωτήριος ἀερισμὸς φθάνουν στὴ δηλητηρίασι καὶ τὸ θάνατο.

Πάντως ὅμως, καὶ ἂν ἀκόμα προληφθῇ ἡ μοιραία τούτη ἔκβασι, πάντοτε ἡ βλάβη ἀπ' τὴν ἀθροιστικὴ ἐνέργεια τοῦ δηλητηρίου ὑπάρχει καὶ ὁδηγεῖ στὴ λεγομένη: χρονία δηλητηρίασι.

Καὶ ἂς ἔχουμε ὑπ' ὄψει μας, ὅτι ἄνθρωποι ποὺ παθαίνουν αὐτήνε τὴ δηλητηρίασι, δείχνουν πολλὲς διαταραχὲς τῆς ὑγείας τους, ὅπως π.χ. ἀναιμία, παθήσεις τοῦ πεπτικοῦ συστήματος, θρεπτικὲς διαταραχές, βόμβο στ' αὐτιὰ κ.ο.κ. Πρέπει, λοιπόν, ν' ἀποφεύγουμε μὲ κάθε δυνατὸ τρόπο τὴ συγκέντρωσι σὲ κλειστὲς αἴθουσες ἢ νὰ φροντίζουμε νὰ ἀνανεώνεται ὁ ἀέρας γιατὶ καὶ αὐτὸς ἀκόμη ὁ καπνὸς τοῦ τσιγάρου περιέχει μονοξείδιο τοῦ ἄνθρακος!

* * *

Ἐκτὸς ἀπ' αὐτὸν ὅμως, ὑπάρχουν κι' ἄλλοι τρόποι πολλοὶ μὲ τοὺς ὁποίους μολύνεται ὁ ἀέρας μας.

Σ' ἕνα δωμάτιο, λόγου χάριν, ὅπου ἡ νοικοκυρὰ σκουπίζει μὲ κάποια βιασύνη, σηκώνονται στὴν ἀτμόσφαιρα μαζὺ μὲ τὴ σκόνη πλεῖστα ὅσα μικρόβια, ἀπειλητικώτατα γιὰ τὴν ὑγεία μας. Γι' αὐτὸ τὸν λόγο πρέπει πάντοτε μετὰ τὸ σκούπισμα νὰ φεύγουν ὅλοι ἀπ' τὸ δωμάτιο, ν' ἀνοίγωνται τὰ παράθυρα κι' ἡ πόρτες ὥστε νὰ δημιουργῆται ρεῦμα καὶ νὰ μὴ ἐπανέρχωνται οἱ ἔνοικοι προτοῦ περάσει μισή, πάνω κάτω, ὥρα...

Μπορεῖ ἐξ ἄλλου νὰ μολυνθῇ — καὶ κατὰ τρόπον ἐπικίνδυνο — ἡ ἀτμόσφαιρα, ὅταν ἡ νοικοκυρὰ τοῦ σπιτιοῦ ἀμελήσῃ τὸ καθάρισμα τοῦ νεροχύτου της καὶ τοῦ ἀποχωρητηρίου ἢ τὴν ἀπόρριψι τῶν σκουπιδιῶν.

Δημιουργοῦνται τότε ζυμώσεις ἐπικίνδυνες καὶ παράγονται δηλητηριώδη ἀέρια, τὰ ὁποῖα σκορπίζονται στὴν ἀτμόσφαιρα καὶ ἀπειλοῦν τὴ ζωὴ τῆς οἰκογενείας.

Πρέπει ἑπομένως νὰ μὴ λείπῃ ποτὲ ἀπὸ τὸ σπίτι τὸ προχειρότερο ἀπολυμαντικὸ μέσον, ὁ ἀσβέστης, μὲ τὸ ὁποῖον κάνουμε τὸ ἀσβεστόνερο, τὸ ὁποῖο εἶναι ἀπαραίτητο νὰ χρησιμοποιῆται ἀφειδῶς παντοῦ, ὅπου ὑπάρχουν σκουπίδια, ἀποχωρητήρια, στάσιμα νερά, στὰ κράσπεδα τῶν πεζοδρομίων κ.ο.κ.

Ὁ ἀνεμιστῆρας, ἐπίσης, εἶναι ἕνας ἀρκετὰ καλὸς τρόπος γιὰ τὴν ἀνανέωσι τοῦ ὁπωσδήποτε μολυσμένου καὶ ἀκάθαρτου ἀέρα...

* * *

Αὐτὰ τὰ λίγα καὶ ἁπλᾶ ἐσημειώσαμε σήμερα γιὰ τὴν καθαριότητα τῆς ἀτμοσφαίρας μας.

Στὸ ἑπόμενο φύλλο θὰ συνεχίσουμε πάνω στὸ ἴδιο σπουδαιότατο κεφάλαιο καὶ θὰ μιλήσουμε γιὰ τὴν καθαριότητα τοῦ σώματος, — ποὺ εἶναι κι' αὐτὴ βασικὸς καὶ ἀπαραίτητος συντελεστὴς τῆς ἀνθρωπίνης ὑγείας...

12) Τὸ τσάκισμα τοῦ πανταλονιοῦ τοῦ ἀδελφοῦ σας εἶναι πάντοτε ἐπιμελῶς σιδερωμένο ;
13) Ὁ πατήρ σας ἢ ὁ ἀδελφός σας εὑρίσκει πάντοτε στὸ σπίτι του τὰ σιγαρέττα ποὺ ἀγαπᾷ νὰ καπνίζῃ ;
14) Ὁ πατέρας σας ἢ ὁ ἀδελφός σας ἔχει πάντοτε στὸ σακκάκι του ὅσα κουμπιὰ χρειάζονται ;
15) Τὰ μελανοδοχεῖα εἶναι πάντοτε γεμάτα καὶ καθαρά;
16) Ὑπάρχουν πάντοτε πρόχειρα κεριὰ γιὰ τὴν περίπτωσι διακοπῆς τοῦ ἠλεκτρικοῦ ρεύματος ;
17) Ἔχετε πάντοτε πολλὰ κουτιὰ σπίρτα γιὰ περίπτωσι ἀνάγκης ;
18) Ἔχετε πάντοτε ὅ,τι χρειάζεται γιὰ νὰ δέσετε γρήγορα μιὰ πληγή; Ἔχετε ἅλατα καὶ αἰθέρα γιὰ περίπτωσι λιποθυμίας ;
19) Γυαλίζετε ἢ δίδετε νὰ σᾶς γυαλίσουν τὸ κάτω μέρος τῶν ὑποδημάτων σας.
20) Ἔχετε κλωστὴ διαφόρων χρωμάτων καὶ κουμπιὰ συνηθισμένα ;
21) Ἔχετε σκερπάνι, τανάλια καὶ καρφιὰ διαφόρων μεγεθῶν ;
22) Λέγετε νὰ χύνουν κάθε ἑβδομάδα ἢ κάθε δέκα πέντε μέρες δυὸ λίτρες νερὸ μὲ σόδα στοὺς σωλῆνες τοῦ σπιτιοῦ σας γιὰ νὰ τοὺς ἐμποδίσουν νὰ φράζουν (νεροχύτης, βρύσες) ;
23) Γνωρίζετε τὴν τιμὴ τοῦ βουτύρου σὲ ὅλα τὰ γαλακτοπωλεῖα τῆς συνοικίας σας ;
24) Σηκώνεσθε νωρὶς ἀπὸ τὸ κρεββάτι;
25) Ξεύρετε ν' ἀγοράσετε ;
26) Ξεύρετε νὰ στολίσετε μὲ γοῦστο ἕνα βάζο μὲ λουλούδια;
27) Ξεύρετε νὰ διατάζετε ;
28) Ἔχετε συλλογὴ ἀπὸ καλλὲς μαγειρικὲς συνταγές ;
29) Ξεύρετε νὰ μαγειρεύσετε λίγο μόνη;
30) Ξεύρετε νὰ χρησιμοποιῆτε τὰ ἀπομεινάρια ;
31) Ξεύρετε νὰ δέχεσθε ;
32) Μπορεῖτε κατὰ τὰ μέσα σας νὰ σερβίρετε μέσα σὲ 15' λεπτὰ ἕνα ἢ δυὸ ἀπροόπτους συνδαιτημόνας ;
33) Ἔχετε πάντοτε κάτι νὰ προσφέρετε πρὶν ἀπὸ τὰ γεύματα ἢ ἔπειτα εἰς ἕνα ἐπισκέπτη ποὺ ἔρχεται ἀπρόοπτα ;
34) Μπορεῖτε νὰ προσφέρετε σὲ μιὰ φίλη ποὺ κρυώνει ἕνα ἄμεμπτο μάλλινο ;
35) Ξεύρετε νὰ κάμετε παρουσιάσεις; (νὰ παρουσιάσετε ἕνα ἄνδρα σὲ μιὰ γυναῖκα καὶ ὄχι τὸ ἀντίθετο) ;
36) Ξεύρετε νὰ κάμετε τοὺς προσκεκλημένους σας νὰ διακριθοῦν ;
37) Γνωρίζετε νὰ μὴ δείχνητε ὅτι ἀπορεῖτε ὅταν κάποιος γελάσθηκε στὴν ἡμερομηνία ;
38) Διατηρεῖτε πάντοτε τὸ χαμόγελο ἀκόμη καὶ ὅταν ἕνας συνδαιτημὼν χύνει τρεῖς χουλαριὲς σάλτσα ἐπάνω στὸ πιὸ ὡραῖο τραπεζομάνδηλο ἢ σπάει ἕνα ποτῆρι κρυστάλλινο ;
39) Γνωρίζετε τὶς δίαιτες ποὺ ἀκολουθοῦν οἱ καλεσμένοι καὶ τὶς προτιμήσεις των ;
40) Γνωρίζετε ν' ἀλλάξετε ὁμιλία ὅταν ἡ συνομιλία παίρνει δυσάρεστη τροπή ; (πολιτικὰ λ.χ.) ;
41) Φροντίζετε πάντοτε τὸ καλοκαῖρι νὰ ἔχετε πάγο γιὰ τὸ δροσερὸ νερό σας ;
42) Παρακολουθεῖτε τὰ ποτήρια καθενός ;
43) Ξεύρετε νὰ τοποθετῆτε εἰς τὸ τραπέζι τοὺς καλεσμένους σας κατὰ τὰς ἰδιαιτέρας αὐτῶν κλίσεις ;
44) Ξεύρετε ποιὰ θέσι νὰ δώσετε εἰς τὸ τραπέζι στὸν ἡλικιωμένο θεῖο σας, ἢ στὴν νέα ἐξαδέλφη σας ;
45) Ξεύρετε νὰ διωργανώνετε ὅταν πρέπει παιγνίδια ποὺ νὰ διασκεδάζουν ὅλους ;
46) Ξεύρετε νὰ βάλετε ἕνα καρφί, νὰ ἐξαλείφετε κηλίδες, νὰ καθαρίζετε ἕνα χαλί, νὰ κρεμάσετε ἕνα παραπέτασμα ;
47) Ξεύρετε νὰ στρώσετε ἔμμορφα τὸ τραπέζι ;
48) Ξεύρετε νὰ ἐπωφεληθῆτε ἀπὸ κάθε τι;
49) Ἔχετε στοιχειώδεις γνώσεις πρακτικῆς ἰατρικῆς ;
50) Ξεύρετε νὰ ράβετε ;

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΜΑΘΗΤΑΣ

ΠΩΣ ΝΑ ΔΙΑΒΑΖΕΤΕ

ΓΙΑ ΝΑ ΜΗ ΒΛΑΠΤΕΤΕ ΤΗΝ ΥΓΕΙΑ ΣΑΣ

Τώρα ποὺ ἀρχίζουν τὰ μαθήματα στὰ σχολεῖα καὶ τὰ παιδιὰ καὶ τὰ κορίτσια θὰ περάσουν τοὺς δέκα μῆνας τοῦ ἔτους στὰ θρανία, νομίζουμε χρήσιμο νὰ δώσουμε ἀπὸ τὴ στήλη αὐτὴ μερικὲς χρήσιμες συμβουλὲς ὑγιεινῆς, διότι ὅλα τὰ καλὰ τῆς γῆς καὶ ἂν ἔχῃ κανεὶς δὲν ἔχῃ ὅμως καλὴν ὑγεία, δὲν μπορεῖ νὰ μείνῃ εὐχαριστημένος.

Καὶ ἂς ἀρχίσουμε ἀπὸ τὰ θρανία τοῦ σχολείου.

Κακὴ στάσις στὸ θρανίο καὶ στὸ τραπέζι μπορεῖ νὰ γίνῃ αἰτία ραχιτισμοῦ.

Γιὰ νὰ ἀποφύγῃ ἐνδεχόμενον τέτοιον κίνδυνον ὁ μαθητὴς πρέπει νὰ φροντίζῃ:

Νὰ κάθεται ἴσια καὶ ὄχι λοξὰ στὸ θρανίο.

Νὰ κλίνῃ ὅσον δύναται ὄπισθεν τὸν κορμόν του καὶ νὰ μὴ λοξεύῃ.

Νὰ μὴ βάζῃ τὸ ἕνα πόδι ἐπάνω στὸ ἄλλο.

Νὰ μὴ μαζεύῃ τὰ πόδια του κάτω ἀπὸ τὸ κάθισμα οὔτε νὰ τὰ κινῇ νευρικῶς, ἀλλὰ νὰ τὰ κρατῇ πρὸς τὰ κάτω καὶ νὰ τὰ ἀκουμβᾷ ἐπὶ τοῦ πατώματος ἢ στὸ στήριγμα.

Νὰ μὴ κλίνῃ τὸ κεφάλι στὰ πλάγια.

Ὅταν διαβάζῃ πρέπει:

Νὰ στηρίζῃ τὴν ράχιν του στὸ πίσω μέρος τοῦ καθίσματος.

Νὰ τοποθετῇ τὸ βιβλίον εἰς τὸ μέσον τοῦ σώματος ἐπὶ τοῦ θρανίου.

Νὰ μὴ ἀλλάσσῃ τὰς σελίδας τοῦ βιβλίου ὑγραίνοντας τὸ δάκτυλο μὲ σάλιο.

Ὅταν γράφῃ πρέπει:

Νὰ στηρίζῃ τοὺς βραχίονας ἐπὶ τῆς τραπέζης ἢ τοῦ θρανίου μέχρι τοῦ ἀγκῶνος καὶ νὰ μὴ τοὺς ἀπομακρύνῃ τοῦ κορμοῦ.

Νὰ τοποθετῇ τὸ τετράδιον εἰς τὸ μέσον τοῦ σώματος.

Νὰ μὴν πέφτῃ μὲ ὁλόκληρο τὸ σῶμά του ἐπάνω στὸ θρανίο ἢ στὸ τραπέζι.

Νὰ μὴν σφίγγῃ πολὺ δυνατὰ στὰ χέρια του τὸν κονδυλοφόρο.

Τὸ φῶς πρέπει πάντοτε νὰ ἔρχεται ἀπὸ τὸ ἀριστερὸν μέρος, προτιμότερον εἶναι νὰ πέφτῃ ἐκ τῶν ἄνω.

Δὲν πρέπει ποτὲ νὰ γράφετε ἢ νὰ διαβάζετε μὲ ἀνεπαρκῆ φωτισμό.

Δὲν εἶναι ὠφέλιμον νὰ διαβάζετε ἢ νὰ γράφετε πολλὲς ὧρες συνέχεια ἄνευ διακοπῆς.

Ἐκεῖ ὅπου μελετᾶτε πρέπει νὰ ἀνανεώνεται ὁ ἀέρας. Ὁ ἀέρας εἶναι διὰ τοὺς πνεύμονας ὅ,τι τὸ νερὸ γιὰ τὸ δέρμα. Καὶ τὸν χειμῶνα πρέπει νὰ ἀνοίγετε τὸ παράθυρο μὲ προφυλάξεις γιὰ νὰ ἀερίζεται τὸ δωμάτιον.

Νὰ ἀποφεύγετε νὰ ἐργάζεσθε σὲ δωμάτιο ὅπου ὑπάρχουν πολλὰ ἄνθη.

Γενικῶς πρέπει ἐν τῷ μέτρῳ νὰ φροντίζετε ὥστε νὰ μὴ ἐκθέτετε τὸν ἑαυτό σας, χωρὶς ὅμως νὰ λαμβάνετε ὑπερβολικὰς προφυλάξεις ποὺ θὰ σᾶς κάνουν στὰ μάτια τῶν ἄλλων γελοίους.

Πρέπει στὴν μελέτη σας νὰ βάλετε σειρὰ καὶ νὰ διαβάζετε τὰς ὡρισμένας ὥρας. Νὰ συνηθίσετε νὰ τηρεῖτε τοὺς ἀνωτέρω κανόνας καὶ ὅσους ἄλλους οἱ διδάσκαλοι σᾶς δώσουν. Στὴν ἀρχὴ μπορεῖ νὰ στενοχωρηθῆτε, ἀλλὰ λίγο - λίγο θὰ συνηθίσετε καὶ ἡ καλὴ συνήθεια θὰ σᾶς μείνῃ νὰ ἐκτελῆτε τὰς ἐργασίας σας μὲ μέθοδον καὶ κανονικότητα.

Τὴν μελέτη σας καὶ τὸ γράψιμο πρέπει νὰ τὸ κάνετε μὲ εὐχαρίστησι. Εὐχαρίστησι δὲ θὰ δοκιμάσετε ἂν βάλετε τὸν ἴδιο τὸν ἑαυτό σας σὲ πειθαρχία, μὲ τὸ νὰ τοῦ ἐπιβάλλετε νὰ τηρήσῃ τοὺς ἀνωτέρω κανόνας.

(ΣΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ: Πῶς νὰ μελετᾶτε γιὰ νὰ μαθαίνετε εὔκολα τὰ μαθήματά σας).

HECTOR MALOT

«Χωρὶς Οἰκογένεια»

ΒΡΑΒΕΥΜΕΝΟ ΑΠ' ΤΗ ΓΑΛΛΙΚΗ ΑΚΑΔΗΜΙΑ

Πολὺ λίγα ἔργα, ἀσφαλῶς συνεκίνησαν τὴν ψυχὴ τῆς νεότητος, ὅσον τὸ «Χωρὶς Οἰκογένεια». Εἶναι ἀπὸ τὰ ἔργα ποὺ πάντοτε εἶναι νέα, καὶ ποὺ προκαλοῦν τὴν ἀβίαστη συγκίνηση καὶ τὸ ἐνδιαφέρον ἐξ ἴσου καὶ στοὺς μικροὺς καὶ στοὺς μεγάλους. Καὶ σὰν τέτοιο, τὸ συνιστοῦμε, θερμότατα, στοὺς ἀναγνῶστες τοῦ περιοδικοῦ - νέους καὶ νέας.

ΜΕΡΟΣ Α'.

Κεφ. 1

Στὸ χωριὸ

Εἶμαι ἕνα παιδὶ ποὺ τὸ βρῆκαν στὸν δρόμο πεταμένο.

Μὰ ὡς ποὺ ἔγινα ὀκτὼ χρονῶν, ἐνόμιζα πώς, σὰν ὅλα τὰ παιδιά, εἶχα καὶ 'γὼ μητέρα, γιατὶ κάθε φορὰ ποὺ ἔκλαια, μ' ἔσφιγγε στὴν ἀγκαλιά της μιὰ γυναῖκα, καὶ μὲ νανούριζε τόσο γλυκά, ποὺ παύανε τὰ δάκρυά μου.

Πάντα κάθε φορὰ ποὺ ἔπεφτα στὸ κρεββάτι μου ἐρχότανε μιὰ γυναῖκα νὰ μὲ φιλήσῃ. Κι' ὅταν ὁ ἀγέρας τοῦ Δεκέμβρη κολλοῦσε τὰ χιόνια στ' ἀσπρισμένα τζάμια, μοῦσκέπαζε τὰ πόδια μὲ τὰ δυό της χέρια καὶ καθότανε σιμά μου νὰ μὲ ζεσταίνει, καὶ μαζὶ μοῦλεγε κι' ἕνα τραγούδι, ποὺ ἀκόμα θυμᾶμαι τὸ σκοπό του καὶ λίγα λόγια του.

Σὰν φύλαγα πάλι τὴν ἀγελάδα μας, ἔξω στὰ ρείκια, κι' ἐρχότανε ἄξαφνα καμμιὰ μπόρα, ἐκείνη ἔτρεχε νὰ μὲ βρῆ καὶ μ' ἔχωνε κάτω ἀπὸ τὴ μάλλινη φούστα της καὶ μοῦ σκέπαζε καλὰ μ' αὐτή, τοὺς ὤμους καὶ τὸ κεφάλι.

Κι' ὅταν μάλλωνα μὲ κανένα παιδὶ καὶ φαινόμουν λυπημένος, μὲ ἀνάγκαζε νὰ τῆς λέω τὸν πόνο καὶ τὸ παράπονό μου καὶ πάντα σχεδὸν μὲ δικαίωνε καὶ μὲ παρηγοροῦσε μὲ καλὰ λόγια.

'Απ' αὐτὰ ὅλα κι' ἀπὸ τὸν τρόπο ποὺ μιλοῦσε, κι' ἀπὸ τὸν τρόπο ποὺ μὲ χάϊδευε, κι' ἀκόμα μὲ γλυκομάλωνε, ἐγὼ εἶχα σχηματίσει τὴ γνώμη πὼς ἦταν μάννα μου.

Τὸ χωριό μου — ἢ καλύτερα νὰ πῶ, τὸ χωριὸ ποὺ μεγάλωσα, γιατὶ δὲν εἶχα γιὰ πατρίδα δικό μου χωριό, καθὼς δὲν εἶχα οὔτε μάνα οὔτε πατέρα — τὸ χωριὸ αὐτὸ ποὺ πέρασα τὰ παιδικά μου χρόνια, λέγεται Σιαβανὸ κι' εἶναι ἀπὸ τὰ πιὸ φτωχὰ στὴν Κεντρικὴ Γαλλία.

Καὶ τὴ φτώχια του αὐτὴ δὲν τὴ χρωστᾶ στὴν ἀναμελιὰ καὶ τὴν τεμπελιὰ τῶν κατοίκων του — κάθε ἄλλο. Ἡ ἀφορμὴ εἶναι γιατὶ βρίσκεται σὲ ἕνα τόπο ποὺ δὲν εἶναι καθόλου γόνιμος.

Τὸ χῶμα εἶναι ἀνάβαθο καὶ φτωχό, καὶ γιὰ νὰ δώσῃ κάτι θὰ χρειαζόταν λιπάσματα, ποὺ δὲν ὑπάρχουν, στὸν τόπο. Γι' αὐτὸ δὲ βλέπεις, παρὰ λίγα χωράφια καλλιεργημένα καὶ παντοῦ ἀλλοῦ χερσοχώραφα ποὺ δὲν ἐφύτρωναν παρὰ ρείκια καὶ γαϊδουράγκαθα. Κάπου-κάπου στὴν ἀπέραντη αὐτὴ ἐρημιά, ἔβλεπες στὰ ψηλώματα καὶ κανένα καχεκτικὸδέντρο, μὲ στραβὰ κλαριὰ γινομένα ἔτσι ἀπὸ τοὺς ἄγριους βορρηάδες.

Τὸ ἔργο προλογίζεται ἀπὸ τὸν συγγραφέα μὲ τὴν ἀκόλουθο ἀφιέρωσι στὸ παιδί του :

«ΣΤΗ ΛΟΥΚΙΑ ΜΑΛΟ»

«Ὅταν ἔγραφα αὐτὸ τὸ βιβλίο, πάντα ἐσένα, παιδί μου, εἶχα στὸ νοῦ μου, καὶ κάθε τόσο τὸ ὄνομά σου ἀνέβαινε στὰ χείλη μου: «—Ἡ Λουκία θὰ τὸ νοιώσῃ;» «- Θὰ τῆς ἀρέσῃ ἀρά γε τὸ ἔργο αὐτὸ τῆς Λουκίας;»... Πάντα ἡ Λουκία! Πρέπει λοιπὸν νὰ γραφῆ, στὴν ἀρχὴ τοῦ βιβλίου, τὸ ὄνομά σου, ποὺ πάντα, τόσο συχνὰ τὸ ἐπρόφερα. Ποιὰ τύχη τὸ περιμένει, δὲν ξέρω. Μὰ ὁποιαδήποτε κι' ἂν θἆναι, οἱ σελίδες ποὺ μοῦ δίδουν διπλῆ εὐχαρίστηση, ποὺ εἶναι ἀνώτερη ἀπὸ κάθε ἐπιτυχία, γιατὶ συλλογίζουμε πὼς μπορεῖς νὰ τὶς διαβάζεις καὶ σοῦ τὶς ἀφιερώνω, μὲ χαρά.»

«ΕΚΤΩΡ ΜΑΛΟ»

Μονάχα στὶς ἀκροποταμιὲς καὶ στὰ χαμηλὰ λειβάδια ἦσαν καὶ δέντρα ψηλά, καστανιὲς ἢ βαλανιδιές.

Σὲ μιὰ τέτοια ἀκροποταμιά, στὶς ὄχθες ἑνὸς ρυακιοῦ ποὔχυνε τὰ νερά του σ' ἕνα παραπόταμο τοῦ Λείγηρα, ἦταν τὸ σπιτάκι ποὺ ἔζησα τὰ πρῶτα μου χρόνια.

'Ως ποὺ ἔγινα ὀκτὼ χρονῶν δὲν εἶχα δῆ ποτὲ ἄντρα σ' αὐτὸ τὸ σπίτι. Ἡ μάννα μου ὅμως δὲν ἦταν χήρα· μονάχα ποὺ ὁ ἄντρας της, ποὺ ἦταν πετροκόπος, ἐδούλευε στὸ Παρίσι σὰν καὶ πολλοὶ ἄλλοι τεχνῖτες τοῦ τόπου, καὶ δὲν εἶχε γυρίσει στὸ χωριὸ ἀπὸ τότε ποὺ ἐγὼ μεγάλωσα, κι' ἄρχισα νὰ καταλαβαίνω τὸν κόσμο. Κάπου-κάπου μονάχα ἔστελνε λεφτὰ καὶ χαιρετίσματα μὲ κανένα χωριανό :

«— Μάννα - Μπαρμπερίνα, ὁ ἄντρας σου εἶναι καλὰ καὶ μάθε πὼς οἱ δουλειὲς δὲν πᾶνε ἄσκημα. Μοὔδωσε καὶ κάτι λιανὰ νὰ σοῦ δώσω. Τὰ μετρᾶς σὲ παρακαλῶ;».

Αὐτὸ ἦταν ὅλο. Ἡ μάννα - Μπαρμπερίνα ὅμως εὐχαριστιόταν καὶ μ' αὐτό. Ὁ ἄντρας της

Βαθμοφόροι φαλαγγίται κατά τὴν τελετὴν καταθέσεως στεφάνου εἰς τὸ Μνημεῖον τοῦ Ἀφανοῦς.

Παρέλασις φαλαγγιτῶν ἐπαρχιακῶν τμημάτων διὰ τῶν ὁδῶν τῆς Πρωτευούσης.

Ἡ Ε.Ο.Ν. Μονοκλαδίου - Λαμίας εἰς τὴν Ὑπάτην.

Ὁ Ἀρχηγὸς εἰς τὸ Πρότυπον Στρατόπεδον τοῦ Ζοῦμπερι συνομιλῶν μετὰ βαθμοφόρων.

Ὁ Κυβ. Ἐπίτροπος ὁμιλῶν κατὰ τὴν 4ην Αὐγούστου εἰς τὴν συγκέντρωσιν τῶν «Ὀλυμπίων».

Λόχος Ε. Ο. Ν. Μανιζάρηδων Θεσσαλονίκης.

ΤΗΝ 6ην ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ ΤΕΛΕΙΤΑΙ Ο ΠΟΔΗΛΑΤΙΚΟΣ ΓΥΡΟΣ ΤΩΝ ΑΘΗΝΩΝ

ΟΡΓΑΝΟΥΤΑΙ ΥΠΟ ΤΗΣ Ε.Ο.Ν. ΤΗΣ ΠΡΩΤΕΥΟΥΣΗΣ

Σημαντικὸν ἀθλητικὸν γεγονὸς θὰ ἀποτελέσουν οἱ πρῶτοι ποδηλατικοὶ ἀγῶνες τοῦ γύρου τῶν Ἀθηνῶν, ὠργανούμενοι ὑπὸ τῆς Διευθύνσεως Ψυχαγωγίας τῆς Περιφερειακῆς Διοικήσεως τῆς Πρωτευούσης Ε. Ο. Ν.

Ἡ ἐκδοθεῖσα σχετικὴ ἐγκύκλιος ἔχει ὡς ἑξῆς:

Ἡ Περιφερειακὴ Διοίκησις Πρωτευούσης τῆς Ἐθνικῆς Ὀργανώσεως Νεολαίας προκηρύσσει διὰ τὴν Κυριακὴν 6 Νοεμβρίου ἐ.ἔ. καὶ ὥραν 10ην π.μ. Ποδηλατικοὺς ἀγῶνας τοῦ Γύρου τῶν Ἀθηνῶν.

Οἱ ἀγῶνες οὗτοι θὰ τελοῦνται κατ' ἔτος καὶ λαμβάνουσιν τὸν τίτλον τοῦ «Ποδηλατικοῦ Γύρου Ἀθηνῶν Ε. Ο. Ν.»

Δικαιοῦνται συμμετοχῆς εἰς τοὺς ἀγῶνας αἱ Ὑποδιοικήσεις:

α') Ἀθηνῶν, β') Πειραιῶς, γ') Νότου, δ') Βορρᾶ, ε') Διοίκησις Ἀνωτάτων Σχολῶν.

Ἡ διαδρομὴ τοῦ 1ου Ποδηλατικοῦ Γύρου Ἀθηνῶν Ε. Ο. Ν. εἶναι ἀποστάσεως περίπου 40 χιλιομέτρων ὁμαλοῦ καὶ ἀνωμάλου δρόμου.

Δηλώσεις συμμετοχῆς γίνονται δεκταὶ μέχρι τῆς 25ης τρέχοντος μηνὸς ὑποβαλλόμεναι διὰ τῶν οἰκείων Ὑποτομέων.

Οἱ ὅροι συμμετοχῆς τῶν ποδηλατιστῶν-Φαλαγγιτῶν καθορίζονται εἰς τὸν δημοσιευόμενον κατωτέρω κανονισμόν.

Αἱ νίκαι θὰ κατανεμηθοῦν ὡς ἑξῆς:

α') Νικήτρια Ὑποδιοίκησις.

β') Νικητὴς Ὑποτομεὺς ἑκάστης Ὑποδιοικήσεως.

γ') Πεντήκοντα ποδηλάται, κατὰ σειρὰν ἀφίξεως.

Τὰ ἔπαθλα καὶ βραβεῖα θὰ ἀπονεμηθῶσιν ὡς κάτωθι:

α') Εἰς τὴν νικήτριαν Ὑποδιοίκησιν ἐπαμειβόμενον τριετὲς Κύπελλον.

β') Εἰς τὸν 1ον νικητὴν Ὑποτομέα ἑκάστης Ὑποδιοικήσεως κύπελλον.

γ') Εἰς τὸν Ὑποτομέα, ὅστις θὰ δηλώσῃ τοὺς περισσοτέρους ποδηλάτας, Κύπελλον.

δ') εἰς τοὺς πρώτους πέντε νικητὰς τοῦ ἀγῶνος ἔπαθλα ἢ βραβεῖα.

ε') Εἰς τὸν 6ον μέχρι τοῦ 20οῦ ποδηλάτου χρυσοῦν μετάλλιον. Εἰς τὸν 21ον μέχρι τοῦ 35ου ἀργυροῦν μετάλλιον καὶ εἰς τὸν 36ον μέχρι καὶ τοῦ 50οῦ χαλκοῦν μετάλλιον.

Τὸ εἶδος τῶν ἐπάθλων καὶ βραβείων, ὡς καὶ οἱ ἀθλοθέται τούτων θέλουσι κοινοποιηθῆ ἐγκαίρως.

Η ΒΑΘΜΟΛΟΓΙΑ

Ἡ βαθμολογία δὲν θὰ ἰσχύσῃ διὰ τοὺς νικητὰς — ἄτομα, ἀλλὰ μόνον διὰ τὴν ἀνάδειξιν τοῦ νικητοῦ Ὑποτομέως καὶ τῆς νικητρίας Ὑποδιοικήσεως.

Πρὸς τοῦτο οἱ νικηταὶ θὰ βαθμολογηθῶσιν ὡς κάτωθι: 1ος νικητὴς βαθμοὶ 25, 2ος 20, 3ος 16, 4ος 13, 5ος 11, 6ος — 12ος νικηταὶ βαθμοὶ 6, 13ος — 25ος 4, 26ος — 70ός 3, 71ος — 150ός 2, 150ός καὶ ἄνω 1.

Δι' ἰδιαιτέρας ἐπίσης ἐγκυκλίου θέλουσι κανονισθῆ οἱ ἄρχοντες τῶν ἀγώνων, ἐπόπται, ἐλεγκταί, ὑγειονομικὴ ὑπηρεσία κλπ.

Ο ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΤΩΝ ΑΓΩΝΩΝ

Ὁ κανονισμὸς τῶν ἀγώνων ἔχει ὡς ἑξῆς:

Ἡ διαδρομὴ τοῦ 1ου Ποδηλατικοῦ Γύρου Ἀθηνῶν Ε. Ο. Ν. ἀποστάσεως 40 χιλιομέτρων ὁμαλοῦ καὶ ἀνωμάλου δρόμου, καθορίζεται ὡς κατωτέρω:

Ἀφετηρία Παναθηναϊκὸν Στάδιον — ὁδὸς Ἡρώδου τοῦ Ἀττικοῦ — Λεωφόρος Βασιλίσσης Σοφίας — Κηφισιᾶς — ὁδὸς Ἀνθέων (Ψυχικό) Τουρκοβούνια — Γαλάτσι — Ὤμορφη Ἐκκλησία — Καλογρέζα — ὁδὸς Περγάμου — Βιθυνίας — Προύσσης — Ζωοδόχου Πηγῆς — 4ης Αὐγούστου — Νέα Ἰωνία: Ὁδὸς Ραμούνδου — Κυδωνιῶν — 4ης Αὐγούστου — Σμύρνης — Νέα Φιλαδέλφεια: Ὁδὸς Φωκῶν — λεωφόρος Δεκελείας — Μέχρι φόρου Διοδίων Γεφύρας — Πο[illegible] — ὁδὸς Ἁγίων Ἀναργύρων — Λιοσίων (μέχρι Βασιλικῶν Γεφυρῶν) — Ὁδὸς ἄγουσα πρὸς Περιστέρι: Ἐκκλησία Ἁγίου Ἰωάννου Θεολόγου — Ἐκκλησία Ἁγίου Ἰωάννου Ἀποκεφαλιστοῦ — Τέρμα λεωφορείων Περιστερίου — ὁδὸς Ἁγίου Βασιλείου (μέχρι Γ[illegible]) — ὁδὸς ἄγουσα πρὸς Ταξιάρχην καὶ ἐν συνεχείᾳ πρὸς Πυριτιδοποιεῖον (Συνοικισμὸς Κυδωνιῶν) — Ἱερὰ Ὁδὸς — λεωφόρος Κωνσταντινουπόλεως — ὁδὸς Ὀρφέως — Δυαλέων — Ἀγαθημέρου — ὁδὸς Πειραιῶς — Νέα Σφαγεῖα: ὁδὸς Βασιλέως Γεωργίου Β' — Βασιλίσσης Σοφίας — Ἁγίας Σοφίας — Γέφυρα Καλλιθέας — Καλλιθέα: ὁδὸς Σιβιτανίδου — Δήμητρος — Νέα Σμύρνη: Ὁδὸς Χρυσοστόμου Σμύρνης — Κωνσταντίνου Παλαιολόγου — 25ης Μαΐου — Βενιζέλου — Ὀρφέως — Νικομηδείας — Ἐθνικῆς Στέγης — Ἀρτάκη — Μπραχάμι: Νέστορος — Κατσιπόδι: Ὁδὸς Βασιλίσσης Σοφίας — ὁδὸς Βουλιαγμένης — Γοῦδι: Ὁδὸς Χερσίφωνος — Ἡλιουπόλεως — Φιλολάου — Ἀλκίτου — Συνοικισμὸς Βύρωνος: Ἀδαμαντίου Κοραῆ — Π. Τσαλδάρη — Εὐαγγελικῆς Σχολῆς — Χρυσοστόμου Σμύρνης — Φαιάκων — Φορμίωνος — Ὑμηττοῦ — Συνοικισμὸς Καισαριανῆς: Ὁδὸς Ἐλευθερίου Βενιζέλου — Παιωνίου — Ἐλευσῖνος Γέφυρα — ὁδὸς Ἀνώνυμος — Ἀλσυλλίου — Νυμφῶν — Σεβαστείας — Ἡλισίων — Λαοδικείας — Παπαδιαμαντοπούλου — Λεωφόρος Βασιλίσσης Σοφίας — Ἡρώδου τοῦ Ἀττικοῦ — Παναθηναϊκὸν Στάδιον.

ΟΡΟΙ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗΣ

1ον. Μετέχουσι τοῦ ἀγῶνος φαλαγγῖται ἀνεξαρτήτως βαθμοῦ ἡλικίας ἀποδεδειγμένως 17 ἐτῶν καὶ ἄνω.

2ον Τὴν δήλωσιν συμμετοχῆς των, δέον νὰ ὑποβάλωσιν εἰς τὸν ὑπεύθυνον ψυχαγωγίας τοῦ οἰκείου Ὑποτομέως των, τὸ ἀργότερον μέχρι τῆς 25ης Ὀκτωβρίου.

Ἡ ὁριστικὴ συμμετοχὴ τῶν ὑποψηφίων ἐξαρτᾶται ἐκ τῆς ἰατρικῆς γνωματεύσεως, τῶν ἐν καιρῷ ὁρισθησομένων ἰατρῶν, κατόπιν ἐξετάσεως των παρὰ τούτων.

3ον. Ἡ ἐκκίνησις ἐκ τοῦ Παναθηναϊκοῦ Σταδίου ὁρίζεται τὴν 10ην π.μ. ἀκριβῶς, συνεπῶς οἱ μετέχοντες δέον νὰ εὑρίσκωνται εἰς τὸν τόπον ἐκκινήσεως μίαν ὥραν τοὐλάχιστον ἐνωρίτερον, ἤτοι τὴν 9ην π.μ., ἄλλως θὰ ἀποκλείωνται τοῦ ἀγῶνος, ἄνευ ἄλλης διαδικασίας.

4ον. Οἱ ἀγωνισθησόμενοι θὰ προσέλθωσιν εἰς τὸν τόπον ἐκκινήσεως μετὰ τοῦ ποδηλάτου των καὶ ἐν στολῇ, ἤτοι κοντὴ κυανῆ περισκελὶς καὶ λευκὴ ἀθλητικὴ φανέλλα, φέρουσα ἐπὶ τοῦ στήθους τὰ ἀρχικὰ τῆς ὀργανώσεως (Ε. Ο. Ν.) καὶ ἐπὶ τῆς ράχεώς των τὸν ἀριθμόν των. Τὰ ὡς ἄνω διακριτικὰ (ἀρχικὰ ὀργανώσεως καὶ ἀριθμοὺς) θέλουσι παραλάβει οἱ ἐνδιαφερόμενοι ἐκ τῶν Γραφείων Διευθύνσεως Ψυχαγωγίας Γενικῆς Γραμματείας (ὁδὸς Κριεζώτου 12) τὴν 4ην Νοεμβρίου ἐ.ἔ.

5ον. Τὸ χρησιμοποιούμενον ποδήλατον δύναται νὰ εἶναι οἱουδήποτε τύπου καὶ κατασκευῆς, τῆς ἐλευθέρας ἐκλογῆς τοῦ ἀγωνιστοῦ, ἐφωδιασμένον ἀπαραιτήτως διὰ τροχοπέδης. Ὁ ἀγωνιστὴς ἐφόσον νομίζει σκόπιμον δύναται νὰ ἐφοδιασθῇ μὲ τὰ ἀπαραίτητα ἀνταλλακτικὰ καὶ ἐργαλεῖα.

6ον. Οἱ μετέχοντες τοῦ ἀγῶνος δέον, ἐπὶ ποινῇ ἀποκλεισμοῦ, νὰ συμμορφωθῶσιν αὐστηρῶς πρὸς τοὺς κάτωθι περιορισμούς:

α') Ἀπαγορεύεται ἡ καθ' οἱονδήποτε τρόπον παρεμπόδισις συναγωνιστοῦ εἰς τὴν ἀπρόσκοπτον συνέχισιν τῆς διαδρομῆς του.

β') Ἀπαγορεύεται εἰς τὸν ἀγωνιστὴν νὰ χρησιμοποιήσῃ ἢ νὰ βοηθῇ ἢ καθ' οἱονδήποτε τρόπον καὶ παρ' οἱασδήποτε φύσεως ξένης κινητηρίου δυνάμεως.

γ') Ἀπαγορεύεται νὰ ζητήσῃ ἢ νὰ δεχθῇ παρ' οἱουδήποτε τρίτου βοήθειαν κατὰ τὴν διαδρομὴν ἢ ἐν περιπτώσει βλάβης τοῦ ποδηλά-

του του διά τὴν ἐπισκευὴν τούτου. Πᾶσα βλάβη τοῦ ποδηλάτου του θὰ ἐπισκευάζηται παρὰ τοῦ ἰδίου ἀναβάτου.

Ἐπιτρέπεται εἰς τὸν μετέχοντα νὰ κάμῃ μερικὴν ἢ πλήρη ἀντικατάστασιν τοῦ ποδηλάτου του, εἰς τοὺς κατωτέρω καθοριζομένους σταθμοὺς ἐλέγχου, συνιστῶν ἰδίᾳ φροντίδι καὶ δαπάνῃ σταθμὸν ἐφοδιασμοῦ του, τὸν ὁποῖον ὅμως δέον νὰ γνωρίσῃ εἰς τὴν Διεύθυνσιν Ψυχαγωγίας πέντε ἡμέρας πρὸ τῆς τελέσεως τοῦ ἀγῶνος.

δ΄) Ἀπαγορεύεται αὐστηρῶς πᾶσα παράβασις τῶν περὶ κυκλοφορίας ἀστυνομικῶν διατάξεων.

ε΄) Ἀπαγορεύεται εἰς τὸν ἀγωνιστὴν νὰ παρεκλίνῃ καθ' οἱονδήποτε τρόπον τῆς καθορισθείσης ἐπισήμου διαδρομῆς.

7ον. Οἱ μετέχοντες δέον νὰ ἔχωσιν ὑπ' ὄψιν των τὰ κάτωθι:

α΄) Νὰ δηλῶσιν εἰς τὸν πλησιέστερον ἐπόπτην, ἐφ' ὅσον ἤθελον εὑρεθῆ εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ ἐγκαταλείψουν τὸν ἀγῶνα, ὅτι ἀπεσύρθησαν τούτου.

β΄) Νὰ ὑπακούουν καὶ νὰ ἀκολουθοῦν ἄνευ ἀντιρρήσεων τὰς ὁδηγίας ἢ ὑποδείξεις, ἃς ἐνδεχομένως ἤθελον συστήσει εἰς αὐτοὺς οἱ ἐπόπται ἢ ἐλεγκταί. Οἱ μὴ συμμορφούμενοι πρὸς τὰ ἀνωτέρω θὰ ἀποκλείωνται τοῦ ἀγῶνος.

8ον. Ἡ Ἐθνικὴ Ὀργάνωσις Νεολαίας οὐδεμίαν εὐθύνην φέρει δι' οἱανδήποτε φθορὰν ἢ βλάβην τοῦ ποδηλάτου τοῦ ἀγωνιστοῦ ἢ δι' οἱονδήποτε ἀτύχημα ἢ ζημίαν τούτου κατὰ τὴν διαδρομὴν ἢ δι' οἱονδήποτε ἀτύχημα ἢ ζημίαν τρίτου προκληθὲν ὑπαιτιότητι τούτου.

9ον. Διὰ πᾶσαν περίπτωσιν μὴ προβλεπομένην ἐν τῷ παρόντι κανονισμῷ θέλουσιν ἰσχύσει οἱ Διεθνεῖς Κανονισμοὶ Ποδηλασίας.

ΟΔΗΓΟΙ — ΕΠΟΠΤΑΙ

1ον. Καθ' ὅλην τὴν διαδρομὴν θέλουσι τοποθετηθῆ ἀνὰ διαστήματα, ἅτινα ἡ Διεύθυνσις Ψυχαγωγίας θέλει καθορίσει, Φαλαγγῖται — ΟΔΗΓΟΙ — ἐν στολῇ, ἐφωδιασμένοι μὲ λευκὰς σημαίας, φερούσας τὰ ἀρχικὰ τῆς ὀργανώσεως (Ε. Ο. Ν.) καὶ οἱ ὁποῖοι θὰ χρησιμεύσουν διὰ τὴν καθοδήγησιν τῶν ἀγωνιστῶν εἰς τὸ νὰ ἀκολουθοῦν τὴν καθορισθεῖσαν διαδρομήν.

2ον. Ἀνὰ διαστήματα, ποικίλοντα ἀπὸ 500 ἕως 2.000 μέτρα, θέλουσι τοποθετηθῆ ὡς ἐπόπται βαθμοφόροι τῆς Ὀργανώσεως ἐν στολῇ, ὑποδειχθησόμενοι, παρὰ τῆς Διευθύνσεως Ψυχαγωγίας φέροντες λευκὸν περιβραχιόνιον μὲ τὰ ἀρχικὰ τῆς Ὀργανώσεως καὶ τῶν ὁποίων καθήκοντα εἶναι:

α΄) Ἡ τήρησις τῆς τάξεως, εὐπρεπείας καὶ εὐκοσμίας κατὰ τὴν διαδρομὴν καὶ

β΄) Ἡ αὐστηρὰ τήρησις τοῦ παρόντος κανονισμοῦ, ὡς καὶ ἐνδεχομένων νεωτέρων διαταγῶν τῆς Διευθύνσεως Ψυχαγωγίας.

Οἱ ἐπόπται θὰ ἔχωσι τὸ δικαίωμα νὰ μετακινοῦνται ἐντὸς τῆς καθωρισμένης ἀκτῖνος δράσεώς των πρὸς πληρεστέραν ἐκτέλεσιν τῶν καθηκόντων των.

ΕΛΕΓΚΤΑΙ

1ον. Διὰ τὴν μεγαλειτέραν ἐξασφάλισιν τῆς ἐπακριβοῦς τελέσεως τοῦ ἀγῶνος, ὡς καὶ διὰ τὸν ἔλεγχον τῶν ἀγωνιστῶν ὁρίζονται οἱ κάτωθι τρεῖς σταθμοὶ ἐλέγχου :

1ος Σταθμός, Νέα Ἰωνία. 2ος Σταθμὸς Συνοικισμὸς Αἰγάλεω (Πυριτιδοποιεῖον), 3ος Σταθμὸς Νέα Σμύρνη.

2ον. Ἐπὶ κεφαλῆς ἑκάστου σταθμοῦ ἐλέγχου θέλουσι τοποθετηθῆ τρεῖς ἐλεγκταὶ βαθμοφόροι ἐν στολῇ, φέροντες κίτρινον περιβραχιόνιον, βοηθούμενοι παρὰ δύο ἢ περισσοτέρων ἐλεγκτῶν.

3ον. Οἱ μετέχοντες τοῦ ἀγῶνος ποδηλάται θὰ ὦσιν ἐφωδιασμένοι διὰ δελτίου, φέροντος τὸν ἀριθμόν του καὶ τὸ ὁποῖον δέον ἅμα τῇ ἀφίξει των, εἰς ἕκαστον σταθμὸν ἐλέγχου νὰ παρουσιάζωσιν ἀμέσως πρὸς σφράγισιν, εἰς τὸν ἐλεγκτὴν ἢ τοὺς ἐπόπτας του.

Ὁ ἀγωνιστὴς ἀφικνούμενος εἰς τὸ τέρμα τῆς διαδρομῆς, δέον νὰ παραδίδῃ εἰς τοὺς ἐλεγκτὰς τοῦ τέρματος τὸ δελτίον του κανονικῶς ἐσφραγισμένον καὶ ἀπὸ τοὺς τρεῖς προγενεστέρους σταθμοὺς ἐλέγχου. Δελτίον μὴ ἐσφραγισμένον καὶ παρὰ τῶν τριῶν σταθμῶν ἐλέγχου θὰ συνεπάγεται τὸν ἄνευ ἄλλης διαδικασίας ἀποκλεισμὸν τοῦ ἀγωνιστοῦ.

4ον. Οἱ ἐλεγκταὶ δέον νὰ ἔχωσιν ὑπ' ὄψει των ὅτι θὰ πρέπῃ νὰ προβαίνωσιν εἰς τὴν σφράγισιν τῶν δελτίων τῶν ἀγωνιστῶν ταχύτατα, βοηθούμενοι ἐν ἀνάγκῃ πρὸς τοῦτο καὶ παρὰ τῶν βοηθῶν των ἐποπτῶν των, ἵνα μὴ ἡ καθυστέρησις ἀποβαίνῃ εἰς βάρος καὶ ἐπὶ ζημίᾳ τῶν ἀγωνιστῶν.

ΕΝΣΤΑΣΕΙΣ

Ἀγωνιστὴς νομίζων ἑαυτὸν ἀδικηθέντα παρ' ἐπόπτου ἢ παρ' ἐλεγκτοῦ ἢ καὶ συναγωνιστοῦ του, δι' οἱανδήποτε σοβαρὰν αἰτίαν προκαλέσασαν ἐνδεχομένως τὴν ἀποτυχίαν του εἰς τὸν ἀγῶνα, δικαιοῦται νὰ ὑποβάλῃ πρὸς τὴν Διεύθυνσιν Ψυχαγωγίας ἔγγραφον ἔνστασιν ἐντὸς δύο ὡρῶν ἀπὸ τῆς λήξεως τοῦ ἀγῶνος, ἐν τῇ ὁποίᾳ ν' ἀναφέρωνται ἐν συντομίᾳ οἱ λόγοι τῆς ἐνστάσεώς του. Ἔντυποι ἐνστάσεις θὰ εὑρίσκωνται εἰς τὴν διάθεσιν τῶν ἐνδιαφερομένων εἰς τὰ Γραφεῖα τῆς Διευθύνσεως Ψυχαγωγίας, ὅπου καὶ θὰ ὑποβάλλωνται αὗται.

ΥΓΕΙΟΝΟΜΙΚΟΙ ΣΤΑΘΜΟΙ

Διὰ τὴν περίπτωσιν ἀτυχήματος κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ἀγῶνος, χρῄζοντος σοβαρωτέρας ἰατρικῆς ἐξετάσεως ἢ ἐπεμβάσεως, ἐγκαθίστανται ὑγειονομικοὶ σταθμοὶ εἰς τὰς κάτωθι τοποθεσίας: α΄) Εἰς Γαλάτσι, β΄) εἰς ὁδὸν ἄγουσαν πρὸς Ἁγίους Ἀναργύρους, γ΄) εἰς καμπὴν ἀπὸ Ἱερᾶς Ὁδοῦ πρὸς λεωφόρον Κωνσταντινουπόλεως καὶ δ΄) εἰς ὁδὸν ἄγουσαν ἀπὸ Νέας Σμύρνης εἰς Μπραχάμι. Διὰ περιπτώσεις ἐλαφρῶν τραυμάτων ἢ παροχῆς πρώτων βοηθειῶν οἱ ἀγωνισταὶ δέον νὰ ἔχωσιν ὑπ' ὄψει ὅτι θὰ παρακολουθοῦνται καὶ παρὰ μοτοσυκλεττῶν τῆς Ὑγειονομικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Ὀργανώσεως ἢ τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ.

ΚΡΙΤΑΙ

Εἰς τὸ τέρμα τῆς διαδρομῆς, θὰ ὑπάρχωσιν οἱ κριταὶ τοῦ ἀγῶνος, ὁρισθησόμενοι παρὰ τῆς Διευθύνσεως Ψυχαγωγίας, ἐν πολιτικῇ περιβολῇ, φέροντες περιβραχιόνιον μὲ τὰ ἀρχικὰ τῆς Ὀργανώσεως.

Γενικὸς ἐπόπτης τοῦ ἀγῶνος θὰ εἶναι ὁ Διευθυντὴς τῆς Ψυχαγωγίας τῆς Γενικῆς Γραμματείας.

Ὁ Διευθυντὴς τῆς Ψυχαγωγίας
ΣΤ. ΓΙΑΝΝΟΥΛΑΤΟΣ

ΟΙ ΑΓΩΝΕΣ ΤΗΣ Ε.Ο.Ν. ΚΙΛΚΙΣ

Ἡ Ε. Ο. Ν. Κιλκίς, βαδίζουσα ὁλονὲν πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν σκοπῶν της, ὠργάνωσε τὴν 25ην Σεπτεμβρίου τοὺς Α΄ Περιφερειακοὺς Ἀγῶνας τοῦ Νομοῦ Κιλκίς.

Τὰ λόγια τοῦ Κυβερνήτου «δὲν μπορεῖτε νὰ δημιουργήσετε οἰκογένειαν μὲ σώματα καχεκτικὰ κι' ἀρρωστημένα» πῆραν τοὺς νέους τοῦ Κιλκὶς ἀπὸ τὰ καφενεῖα καὶ τοὺς ὡδήγησαν στὰ Γυμναστήρια.

Παράλληλα μὲ τὴν μόρφωσι ποὺ δίνουν στὸ πνεῦμα καὶ μὲ τὰ ὑψηλὰ διδάγματα, ποὺ γεμίζουν τὶς ψυχές τους, ἄρχισαν ἐδῶ καὶ πολὺ καιρὸ νὰ γυμνάζουν τὰ σώματά τους γιὰ νὰ εἶναι ἕτοιμοι νὰ δεχθοῦν καὶ τὰς ἀντιξόους περιστάσεις τῆς ζωῆς, ἀλλὰ πρὸ παντὸς νὰ εἶναι ἕτοιμοι σὲ κάθε πρόσκλησι τῶν ἀρχηγῶν ἕτοιμοι νὰ γίνουν ἀτσαλένια φρούρια τῶν συνόρων τῆς Πατρίδος μας.

Ὁ ἐνθουσιασμός, μὲ τὸν ὁποῖον κατέβηκαν στοὺς ἀγῶνας τῆς περασμένης Κυριακῆς ξεπερνᾷ κάθε ὅριο καὶ μᾶς εἶναι δύσκολο νὰ τὸν περιγράψουμε.

Στὶς 4 ἀκριβῶς ὑπὸ τοὺς ἤχους τῆς μουσικῆς τῆς Ε. Ο. Ν. ἔγινεν ἡ ἔπαρσις τῆς σημαίας. Κατόπιν ἐδόθη ὁ ὅρκος τοῦ Ἀθλητοῦ καὶ ἐν συνεχείᾳ τὸ μεγάφωνον μετέδωκε τὸν λόγον τοῦ Περιφερειακοῦ Διοικητοῦ κ. Σ. Πέτροβα.

Μετὰ τὸν λόγον τοῦ κ. Πέτροβα, ὁ Νομάρχης κ. Δρέλλιας ἐκήρυξε τὴν ἔναρξιν τῶν ἀγώνων.

Τὰ ἀγωνίσματα διεξήχθησαν ὅλα κανονικότατα καὶ οἱ ἀθληταὶ ἐσημείωσαν ἀρίστας ἐπιδόσεις.

Τὰ ἀποτελέσματα εἶναι τὰ ἑξῆς:

Δρόμος 100 μ. — 1) Λ. Μοσκώφ, 2) Π. Μοσκώφ, 3) Κ. Γιαννάτσος.

Δρόμος 5000 μ. — 1) Γ. Σωτηρίου, 2) Χ. Τσοπαρίδης, 3) Γ. Μαντσούκας.

Ἀκοντισμός. — 1) Χ. Καΐκης, 2) Χ. Σιωνίδης, 3) Φ. Λαμπρόπουλος.

Λιθοβολία. — 1) Ε. Ἀβραμίδης, 2) Χ. Καΐκης, 3) Ν. Ἀναστασιάδης.

Σφαιροβολία. — 1) Π. Μοσκώφ, 2) Β. Γκίνογλου.

Δισκοβολία. — 1) Π. Μοσκώφ, 2) Ε. Ἀβραμίδης, 3) Χ. Καΐκης.

Ἅλμα ἁπλοῦν. — 1) Λ. Μοσκώφ, 2) Α. Τσαούσκογλου, 3) Α. Χύμας.

Ἅλμα τριπλοῦν. — 1) Π. Μοσκώφ, 2) Α. Χύμας, 3) Γ. Κωνσταντινίδης.

Ἅλμα εἰς ὕψος. — 1) Ν. Ἀσλανίδης, μὲ ρεκὸρ 1,75, 2) Π. Μοσκώφ, 3) Γ. Κωνσταντινίδης.

Ποδηλατοδρομία. — 1) Π. Γοβουχίδης, 2) Μ. Κτενίδης, 3) Χ. Γαβουχίδης.

Εἰς τοὺς νικητὰς κατὰ τὸ τέλος τῶν ἀγώνων ἀπένειμεν ὁ κ. Νομάρχης ἔπαθλα, εἰς δὲ τὴν πολυνίκην Φαλαγγαρχίαν τοῦ Κιλκὶς πολυτελέστατον κύπελλον.

Κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν ἀγώνων ἔγιναν ἀναπαραστάσεις συγκομιδῆς ἀγροτικῶν προϊόντων καταχειροκροτηθεῖσαι ὑπὸ τοῦ κοινοῦ.

Τοὺς ἀγῶνας ἐτίμησαν διὰ τῆς παρουσίας των ὅλαι αἱ στρατιωτικαὶ καὶ πολιτικαὶ ἀρχαὶ καὶ περὶ τὰς 8.000 φιλάθλων.

ΑΘΛΗΤΙΚΑ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν ἤρχισαν οἱ ἀγῶνες τῶν ποδοσφαιρικῶν πρωταθλημάτων Ἀθηνῶν, Πειραιῶς, Θεσσαλονίκης.

Εἰς τὰς Ἀθήνας ὁ Παναθηναϊκὸς ἐνίκησε τὸν Ἀτρόμητον μὲ 10 — 0, ὁ Ἀπόλλων τὴν Δάφνην μὲ 8 — 1 καὶ ἡ Α. Ε. Κ. τὸν Ἀστέρα μὲ 3 — 1.

Εἰς τὴν Θεσσαλονίκην ὁ Ἡρακλῆς ἐνίκησε τὸν Ἀετὸν μὲ 2 — 0, ὁ Ἄρης τὴν Νεολαίαν Τούμπας μὲ 2 — 1 καὶ ὁ Π. Α. Ο. Κ. ἀνεδείχθη ἰσόπαλος μὲ τὴν Προσφυγικὴν Ἕνωσιν μὲ τέρματα 1 — 1.

Εἰς τὸν Πειραιᾶ τέλος ὁ Ἐθνικὸς ἐνίκησε τὸν Θησέα διὰ τερμάτων 6 — 0.

Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΗΑ ΜΑΣ

Ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεύς, ἀφοῦ ἀπεκάλυψε τὸν ἀνδριάντα τοῦ Στρατηλάτου Πατρός Του, εἶπε τὰ ἑξῆς:

«Ἀποδεχόμενος τὴν εὐγενῆ δωρεὰν τοῦ ἀνδριάντος τοῦ Ἀειμνήστου Πατρός Μου Βασιλέως Κωνσταντίνου, μετὰ συγκινήσεως ἀναμιμνήσκομαι τὸν τραχὺν καὶ πλήρη ἀγώνων ὑπὲρ τῆς Πατρίδος βίον Του.

»Τὸ θέαμα τοῦ Λαοῦ τοῦ περιστοιχίζοντος Ἡμᾶς σήμερον ἐνταῦθα μετ' εὐλαβοῦς ἐνθουσιασμοῦ καὶ τοῦ εἰς πάσας τὰς πόλεις καὶ τὰ χωρία τῆς Ἑλλάδος συνερχομένου τὴν στιγμὴν ταύτην ὅπως τιμήσῃ μετ' ἀφοσιώσεως τὴν ἀνάμνησίν Του καὶ διδάξῃ τὴν ἱστορίαν Του εἰς τὰ τέκνα του.

»Τὸ θέαμα τοῦ Στρατοῦ ἐν ὅπλοις ἐδῶ καὶ παντοῦ τῆς Ἑλλάδος παρατασσομένου ὅπως μετὰ σεβασμοῦ καὶ πειθαρχίας ἐκφράσῃ τὴν πίστιν του πρὸς τὴν μνήμην τοῦ πάλαι ποτὲ Ἀρχηγοῦ του.

Ἰδιαιτέραν ἐντύπωσιν καὶ ἐξαιρετικὸν ἐνθουσιασμὸν προεκάλεσεν ἡ συμμετοχὴ λόχου τῆς Ε. Ο. Νεολαίας εἰς τὴν τελετήν. Εἰς τὴν εἰκόνα, οἱ φαλαγγῖται, πρὸ τοῦ ἀνδριάντος.

»Τὸ θέαμα τῶν ἐν τῇ ζωῇ συμπολεμιστῶν Του παντὸς βαθμοῦ καὶ πάσης τάξεως μετὰ νοσταλγίας πρὸς τὴν μορφὴν τοῦ παλαιοῦ των Ἀρχηγοῦ ἀτενιζόντων καὶ οἵτινες ἐκ πάσης γωνίας τῆς Ἑλληνικῆς γῆς συνῆλθον ἐνταῦθα διὰ τὴν σεμνὴν ταύτην τελετήν, Μοῦ δεικνύει πόσον ὁλόκληρον τὸ Ἔθνος βαθύτατα συμμερίζεται τὴν συγκίνησίν Μου.

»Ὁ ἀείμνηστος Πατήρ Μου ὑπὲρ πᾶν ἄλλο ἠγάπησε τὴν Ἑλλάδα καὶ ὁλόκληρος ἀφωσιώθη εἰς αὐτήν. Κατηνάλωσεν ὅλην Του τὴν νεότητα δημιουργῶν τὸν Στρατόν της, ὡδήγησεν αὐτὸν δι' ἀγώνων καὶ κινδύνων πρὸς τὸν θρίαμβον, κατὰ τὸν βραχὺν Του δὲ βίον, ὡς Βασιλέως, ἐθυσίασε καὶ Ἑαυτὸν καὶ τὰ πάντα ὑπὲρ τοῦ Ἔθνους. Μέχρι τῆς τελευταίας Του μαρτυρικῆς πνοῆς τὴν Ἑλλάδα εἶχεν ἐνώπιόν Του.

»Τοιαύτη εἶναι ἡ κληρονομία, τὴν ὁποίαν παρελάβομεν παρ' Αὐτοῦ καὶ πᾶσα Μας ἡ σκέψις εἶναι νὰ εἴμεθα ἀντάξιοι αὐτῆς. Τοιαῦτα δὲ μεγάλα συναισθήματα γεννᾷ εἰς τὴν ψυχὴν πάντων ἡ θέα τῆς ἐπὶ τοῦ λιθίνου τούτου βάθρου ἀναπαραστάσεως τῆς μορφῆς Αὐτοῦ.

»Τὸ σεβαστὸν αὐτὸ ὁμοίωμα τοῦ Ἀειμνήστου Βασιλέως παραδίδω εἰς τὸ Ἔθνος καὶ εἰς τὴν εὐλαβῆ αὐτοῦ φύλαξιν καὶ παρακαλῶ ὑμᾶς, κύριε Πρόεδρε τῆς Κυβερνήσεως, ὅπως παραλάβητε αὐτὸ ἐν ὀνόματι τοῦ Ἔθνους καὶ ὡς κτῆμα αὐτοῦ».

Ὁ Ἀρχηγὸς—Κυβερνήτης μας ἀπήντησεν ὡς ἑξῆς:

«Μεγαλειότατε,

»Εἶναι ὄντως βαθυτάτη ἡ συγκίνησις ὅλων τῶν Ἑλλήνων τὴν στιγμὴν ταύτην, κατὰ τὴν ὁποίαν ἀποκαλύπτεται ἡ μορφὴ τοῦ Ἀειμνήστου Βασιλέως Κωνσταντίνου. Ἰδιαιτέρως δὲ ὅλων ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι ἔσχον τὴν εὐτυχίαν νὰ τὸν γνωρίσωσιν ἐν τῇ ζωῇ καὶ οἵτινες μετὰ νοσταλγίας ἀναζητοῦσιν εἰς τὸ καλλιτεχνικῶς διαμορφωθὲν μέταλλον τὰ χαρακτηριστικὰ ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα ἐνέπνευσαν ἄλλοτε μίαν γενεὰν καὶ ἐνέπλησαν ὁλόκληρον τὸ Ἔθνος ἐνθουσιασμοῦ καὶ ἐλπίδων.

»Ἐν μέσῳ τοῦ ζόφου ἐποχῆς, κατὰ τὴν ὁποίαν οἱ πόθοι τῆς Ἑλληνικῆς ψυχῆς ματαίως ἠγωνίζοντο διὰ νὰ εὕρουν τὸν δρόμον τῆς πραγματοποιήσεώς των, ὁ Βασιλεὺς Κωνσταντῖνος ἀνέτειλε καὶ διέτρεξε τὸ ἑλληνικὸν στερέωμα ὡς λαμπρὸς ἥλιος μεταβάλλων διὰ τῶν ἀκτίνων Του εἰς ζωντανὴν πραγματικότητα τὰς εἰς τὸ βάθος τῆς ἐθνικῆς ψυχῆς συγκεντρωμένας ἐλπίδας.

»Καὶ ὅπως τὰ διερχόμενα πρὸ τοῦ ἡλίου σύννεφα μόνον τὴν νοσταλγίαν τοῦ φωτὸς προκαλοῦν εἰς τὸν ἄνθρωπον, ἔτσι τίποτε δὲν κατίσχυσε τῆς ἀφοσιώσεως τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ πρὸς τὸν Ἡρωϊκὸν Ἡγεμόνα, Ὅστις εἰς περίοδον ἐθνικῆς ἀναστάσεως ὡδήγησεν αὐτὸν εἰς τὸν θρίαμβον καὶ τὴν δόξαν.

»Μετὰ βαθείας εὐλαβείας παραλαμβάνω ἀπὸ τὰς χεῖρας τῆς Ὑμετέρας Μεγαλειότητος τὸν ἀνδριάντα τοῦ Ἀειμνήστου Βασιλέως Κωνσταντίνου ὡς κτῆμα καὶ κειμήλιον τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἔθνους, εἰς τὸ ὁποῖον θὰ ἀνήκει ἐσαεί. Οἱ Ἕλληνες οἱ τωρινοὶ καὶ οἱ τῶν ἐπερχομένων γενεῶν θ' ἀτενίζουν πάντοτε μετ' ἐθνικῆς ὑπερηφανείας καὶ πίστεως τὴν μορφὴν τοῦ Βασιλέως, Ὅστις ὑπὲρ πᾶν ἄλλο ἠγάπησε τὴν Ἑλλάδα καὶ ἐθυσίασε τὰ πάντα ὑπὲρ αὐτῆς.»

ΑΘΗΝΑΙ

Η ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΑΝΩΤΑΤΩΝ ΣΧΟΛΩΝ

Εἰς τὴν Δ.Α.Σ. ἤρχισε νὰ σημειοῦται ζωηρὰ κίνησις καὶ ἔντονοι προετοιμασίαι ἐπὶ τῇ ἐνάρξει τοῦ νέου Ἀκαδημαϊκοῦ ἔτους, καθόσον εἰς τὴν δύναμιν αὐτῆς θὰ προστεθοῦν καὶ νέα μέλη ἐκ τῶν Ἀνωτάτων Σχολῶν.

Τὸ Διοικητικὸν καὶ Ὀργανωτικὸν Τμῆμα ἐργάζεται πυρετωδῶς διὰ τὸν σχηματισμὸν τῶν μονάδων τῆς φάλαγγος, τὴν κατάρτισιν τῶν Πανεπιστημιακῶν Ἐπιτροπῶν καὶ τὴν ὀργάνωσιν τῆς Σχολῆς τῶν βαθμοφόρων.

Τὸ Γραφεῖον Τύπου, Προπαγάνδας καὶ Διαφωτίσεως ὀργανώνει τὴν εἰς ὅλα τὰ πεδία καθοδήγησιν τῶν φαλαγγιτῶν πρὸς τὰ ἐθνικὰ ἰδεώδη. Ἐκ παραλλήλου ἤρ-

«Λάβετε διδάγματα ἀπὸ τὴν ἱστορίαν τῆς Φυλῆς μας, λέγει ἡ ἐγκύκλιος, βάλτε βαθειὰ μέσα στὴν καρδιά σας τὴν ὤμορφη Ἑλλάδα μας καὶ γεμίστε τὴν ψυχὴν τῆς Ἐθνικῆς μας Νεολαίας μὲ ὅλα τὰ ἀνώτερα ἰδανικὰ τῆς Πατρίδος. Χαλυβδώσατε τὸ ἠθικὸν τῆς Νεολαίας ἐναντίον πάσης φθοροποιοῦ ἐπιδράσεως, φροντίσατε δὲ πάσῃ δυνάμει νὰ καταρτίσητε Νεολαίαν ὑγιᾶ, πατριωτικὴν καὶ πραγματικῶς Ἑλληνικήν».

— Τὸ Γραφεῖον Τύπου τῆς Ε. Ο. Ν. θ' ἀπευθύνῃ κατ' αὐτὰς ἐγκύκλιον πρὸς ὅλα τὰ Τμήματα, συνιστῶν τὴν ὑποβολὴν αὐτῷ συντόμου ἐκθέσεως περὶ τῆς ἑκάστοτε κινήσεως τῆς Ε. Ο. Ν. προκειμένου νὰ καθιερωθῇ ἐκ νέου ἡ στήλη τῆς Ε. Ο. Ν. εἰς τὰς ἐν τῷ Νομῷ ἐφημερίδας.

ΘΕΣΣΑΛΙΑ

Η Ε. Ο. Ν. ΛΙΑΝΟΚΛΑΔΙΟΥ

Τὴν 18ην Σεπτεμβρίου, οἱ φαλαγγῖται τῆς Ε. Ο. Ν. Λιανοκλαδίου ἐξέδραμον εἰς Ὑπάτην.

Οἱ ἐκδρομεῖς ἔφθασαν εἰς Ὑπάτην τὴν 4ην ἀπογευματινὴν καὶ κατέθεσαν στέφανον εἰς τὸ ἐκεῖ Ἡρῷον.

Πρὸς τοὺς φαλαγγίτας ὡμίλησεν ὁ δημοδιδάσκαλος Ὑπάτης κ. Δελλίμπασης, ἐξάρας τοὺς σκοποὺς τῆς Νεολαίας.

— ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ ΤΜΗΜΑΤΩΝ

Τὴν 20ὴν Σεπτεμβρίου ὁ Περιφερειακὸς Διοικητὴς τῆς Ὑποδιοικήσεως Βόλου ἐπεθεώρησεν εἰς Μηλέας τὰ τμήματα τῆς Ε. Ο. Ν. Μηλεῶν, Βυζίτσης καὶ Πινακωτῶν τῆς περιφερείας Βόλου.

Μετὰ τὴν ἐπιθεώρησιν ἐγένετο παρέλασις τῶν ὡς ἄνω τμημάτων, καθ' ἣν προεκάλεσεν ἐξαιρετικὴν ἐντύπωσιν τὸ ἀρρενωπὸν παράστημα καὶ ὁ καλὸς βηματισμὸς τῶν φαλαγγιτῶν.

Α. Κ.

ΣΤΕΡΕΑ ΕΛΛΑΣ

ΔΙΑΛΕΞΕΙΣ ΕΙΣ ΤΗΝ Ε. Ο. Ν. ΔΩΡΙΔΟΣ

Κατόπιν διαταγῆς τοῦ Διοικητοῦ τῆς Ε.Ο.Ν. Δωρίδος κ. Π. Ζούκου ἤρχισεν ἡ λειτουργία τοῦ Γραφείου Μελετῶν καὶ Ἰδεολογικῆς Διαφωτίσεως τῆς Ὑποδιοικήσεως Δωρίδος, ἐδόθη δὲ τὸ δικαίωμα εἰς πάντα δυνάμενον νὰ ἀναπτύξῃ διάλεξιν νὰ ὑποβάλῃ ταύτην πρὸς ἔγκρισιν καὶ λάβῃ τὴν σχετικὴν σειρὰν προτεραιότητος εἰς τὸ ἀνωτέρω Γραφεῖον τῆς Ὑποδιοικήσεως. Ἡ σειρὰ τῶν διαλέξεων τοῦ Γραφείου Μελετῶν καὶ Ἰδεολογικῆς Διαφωτίσεως τῆς Ε. Ο. Ν. Δωρίδος ἤρχισε μὲ διάλεξιν τοῦ Διοικητοῦ κ. Ζούκου.

Ὁ κ. Ζοῦκος ἐξήγησε τοὺς λόγους διὰ τοὺς ὁποίους ἡ σθεναρὰ χειρονομία τῆς 4ης Αὐγούστου συνεκίνησε καὶ εὗρε βαθεῖαν ἀπήχησιν εἰς τὰς ψυχὰς τῶν νέων, οἱ ὁποῖοι ἐργάζονται μὲ πίστιν καὶ ἀφοσίωσιν καὶ μὲ ἀληθινὸν ἐνθουσιασμὸν ὑπὲρ τῶν ἱερῶν σκοπῶν τοῦ Νέου Κράτους.

ΚΑΙ ΤΑ ΝΗΣΙΑ

Η Ε. Ο. Ν. ΛΕΣΒΟΥ

Τὴν Κυριακὴν 25ην Σεπτεμβρίου ἔλαβε χώραν ὀγκώδης συγκέντρωσις ἁπάντων τῶν σχηματισμῶν Μυτιλήνης καὶ περιχώρων εἰς τὸ κινηματοθέατρον «Πάνθεον», ὅπου ἐδόθη θεατρικὴ παράστασις ὑπὸ τοῦ θιάσου Ἠοῦς καὶ Μαρίου Παλαιολόγου, μὲ τὸ διδακτικώτατον θεατρικὸν ἔργον τὸ «Θανάσιμο Φίλημα».

Κατὰ τὸ διάλειμμα τῆς 3ης πράξεως, ὁ κ. Παλαιολόγος ὡμίλησεν εἰς τοὺς φαλαγγίτας, λαβὼν ἀφορμὴν ἐκ τῆς ὑποθέσεως τοῦ ἔργου, εἰπὼν τὰ ἑξῆς:

«Φαλαγγῖται. Φυλάττετε τὴν ὑγείαν σας. Χαλυβδώσατε διὰ τῆς φυσικῆς ἀγωγῆς καὶ τῆς ἀθλήσεως τὸ σῶμα σας, τὸ σῶμα ποὺ σᾶς ἔδωσεν ἡ μητέρα σας καὶ δὲν ἀνήκει σὲ σᾶς, ἀλλὰ σὲ μιὰ ἄλλη μητέρα, τὴν Πατρίδα, ἡ ὁποία ἴσως μιὰ μέρα τὸ χρειασθεῖ γιὰ νὰ τὸ προτάξῃ κατὰ τῶν ἐχθρῶν της».

Τὴν σύντομον ὁμιλίαν τοῦ εὐσυνειδήτου καλλιτέχνου καὶ θερμοῦ πατριώτου κ. Παλαιολόγου ἐκάλυψαν ζωηρὰ χειροκροτήματα ἐκ μέρους τῶν φαλαγγιτῶν καὶ φρενιτιώδεις ζητωκραυγαὶ ὑπὲρ τοῦ Ἔθνους, τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως, τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς Κυβερνήσεως κ. Ἰωάννου Μεταξᾶ καὶ τῆς Ἐθνικῆς Νεολαίας.

Μετὰ τὸ πέρας τῆς παραστάσεως, τὴν ὁποίαν παρηκολούθησε καὶ ὁ Περιφερειακὸς Διοικητὴς κ. Βασιλᾶτος, ὡς καὶ πλῆθος πολιτῶν, οἱ φαλαγγῖται παρήλασαν διὰ τῆς Προκυμαίας καὶ μεταβάντες εἰς τὸν χῶρον συγκεντρώσεως διελύθησαν.

Ε. ΓΑΛΑΝΗΣ

\+ + + + + + + +

ΠΩΣ ΒΛΕΠΟΥΝ ΟΙ ΞΕΝΟΙ ΤΗΝ ΟΡΓΑΝΩΣΙ ΜΑΣ

Εἰς τὸ Γαλλικὸν περιοδικὸν «Je suis partous» καὶ ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἡ ὀργάνωσις τῆς νεολαίας ἐν Ἑλλάδι» δημοσιεύεται ἄρθρον τοῦ κ. Γ. Ροῦ, εἰς τὸ ὁποῖον οὗτος ἐκθέτει τὰς ἐντυπώσεις του ἐξ Ἑλλάδος.

Εἰς τὸ ἄρθρον του διὰ μακρῶν ἀναπτύσσει ὁ κ. Ροῦ καὶ ἐξαίρει τὰς προσπαθείας τοῦ Ἀρχηγοῦ - Κυβερνήτου μας Ι. ΜΕΤΑΞΑ πρὸς ἀνασύνταξιν καὶ ἀναδημιουργίαν τῆς Ἑλλάδος, καὶ τὸ πατρικόν του ἐνδιαφέρον ὑπὲρ τῆς σχολικῆς καὶ ἐξωσχολικῆς Νεολαίας τῆς Ἑλλάδος.

Παραθέτων ἀποσπάσματα τῶν λόγων τοῦ Ἀρχηγοῦ-Κυβερνήτου μας πρὸς τὴν Νεολαίαν, ἐξηγεῖ τούτους καὶ τονίζει πόσον εὐεργετικὴ ὑπῆρξε διὰ τὴν Ἑλλάδα ἡ μεταβολὴ τῆς 4ης Αὐγούστου, λαμβάνων ὑπ' ὄψιν τὰς συνθήκας ὑφ' ἃς διετέλει πρὸ τῆς μεταβολῆς ὁ τόπος.

Ὑπογραμμίζει καὶ ἐξαίρει τὸ γεγονὸς ὅτι διὰ τῆς πραγματοποιηθείσης μεταβολῆς δὲν ἐγένετο ἀντιγραφὴ ξένων συστημάτων, ἀλλ' ὅτι τὸ καθεστὼς τῆς 4ης Αὐγούστου προσηρμόσθη πρὸς τὰς ἀνάγκας τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ καὶ τῆς πολιτικῆς του καταστάσεως, τὰς ἀνάγκας δὲ ταύτας ἐπιζητεῖ νὰ ἐξυπηρετήσῃ.

Ἰδίως διὰ τὴν Ὀργάνωσιν τῆς Ἐθν. Νεολαίας τονίζει ὅτι, ἐνῷ ἡ προσχώρησις εἰς αὐτὴν τῶν νέων εἶναι ἀπολύτως ἐλευθέρα καὶ προαιρετική, γίνεται δὲ ἡ ἐγγραφὴ κατ' ἐπιλογήν, ἐντὸς βραχυτάτου χρονικοῦ διαστήματος ὅλοι οἱ νέοι καὶ αἱ νέαι τῆς Ἑλλάδος μὲ ἐνθουσιασμὸν προσεχώρησαν εἰς αὐτήν, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον καταδεικνύει ἀφ' ἑνὸς τὸ φιλελεύθερον τοῦ θεσμοῦ, κατ' ἀντίθεσιν πρὸς τὰ ἄλλα Κράτη, εἰς τὰ ὁποῖα ἡ συμμετοχὴ τῶν νέων εἰς τὰς ὀργανώσεις εἶναι ὑποχρεωτική, ἀφ' ἑτέρου δὲ τὸν μεγάλον ἐνθουσιασμὸν τῶν ΝΕΩΝ ὅλης τῆς Ἑλλάδος, οἱ ὁποῖοι, ἐν τῇ ὁλότητί των σχεδὸν ἐνστερνίσθησαν τὸ κήρυγμα τοῦ Κυβερνήτου Ι. ΜΕΤΑΞΑ καὶ προσεχώρησαν εἰς τὴν ὀργάνωσιν τῆς Ἐθνικῆς Νεολαίας.

Ἐν τέλει, διαπιστῶν τὴν ἐθνικιστικὴν κίνησιν, ἡ ὁποία μετεδόθη ὑπὸ τοῦ Ἀρχηγοῦ-Κυβερνήτου Ι. Μεταξᾶ καὶ ἡ ὁποία διαπνέει ὅλην τὴν χώραν, παρατηρεῖ ὅτι διὰ τῆς μεταβολῆς τῆς 4ης Αὐγούστου καὶ τῶν θεσμῶν οἱ ὁποῖοι ἐπεβλήθησαν δημιουργεῖται εἰς τὴν Ἑλλάδα καθεστὼς Ἑλληνικόν, ἀνταποκρινόμενον καὶ ἐξυπηρετοῦν τὰς ἀνάγκας τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ.

\+ + + + + + + +

— ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ ΔΙΑ ΤΗΝ Ε. Ο. Ν.

Ὁ δημοσιογράφος κ. Γ. Κυπραῖος, διευθυντὴς τῆς ἐφημερίδος «Ἐλεύθερος Κόσμος» τῶν Κυκλαδιτῶν, δημοσιεύει περισπούδαστον ἄρθρον ὑπὸ τὸν τίτλον «Πρὸς τὴν Ἁγνὴν Ἑλληνικὴν Νεότητα», εἰς τὸ ὁποῖον τονίζει τὰ εὐεργετικὰ ἀποτελέσματα ποὺ ἔσχε διὰ τὴν Ἑλληνικὴν νεολαίαν ἡ μεταβολὴ τῆς 4ης Αὐγούστου καὶ ὑποδεικνύει μὲ λόγους ἐμπνευσμένους τὰ καθήκοντα τοῦ Φαλαγγίτου.

* * *

Ὁ Διευθυντὴς τοῦ Γραφείου τῆς Ὑποδιοικήσεως τῆς Ε. Ο. Ν. Πειραιῶς ἐδημοσίευσεν εἰς τὸ «Θάρρος» τοῦ Πειραιῶς ἄρθρον διὰ τὴν Ὀργάνωσιν τῆς Ἐθνικῆς Νεολαίας μὲ τίτλον «ΟΙ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΙ ΦΟΡΕΙΣ ΤΩΝ ΥΨΗΛΩΝ ΠΑΡΑΔΟΣΕΩΝ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ». Ἐπίσης ἐδημοσίευσεν εἰς τὴν αὐτὴν ἐφημερίδα ἀπολογισμὸν τοῦ ἔργου τῆς Ὑποδιοικήσεως Πειραιῶς κατὰ τὸ διαρρεῦσαν τετράμηνον ὡς καὶ νεώτερα ἀπὸ τὴν κίνησιν τῆς Ὑποδιοικήσεως.

Καὶ μία Εὔθυμη Σελὶς

ΔΕΝ ΕΒΛΕΠΕ;

— Βρὲ τὸ φουκαρᾶ! Φαίνεται ὅτι εἶναι κουφὸς καὶ δὲν ἀκούει τὶς ὀβίδες ποὺ σκάζουν γύρω του!...

ΖΗΤΟΥΣΕ ΤΑ ΡΕΣΤΑ

Σὲ μιὰ σύγκρουσι ἑνὸς τρὰμ καὶ ἑνὸς αὐτοκινήτου κάποιος, μὲ κίνδυνο τῆς ζωῆς του, κατορθώνει νὰ σώσῃ ἕνα μικρὸ παιδὶ καὶ παρ' ὀλίγο νὰ εὕρισκε τὸν θάνατο. Σὲ λίγο καταφθάνει ἡ μητέρα του ἔντρομη καὶ ἁρπάζει τὸ παιδὶ στὴν ἀγκαλιά της. Ἀφοῦ τὸ φίλησε μὲ λαχτάρα, γύρισε ξαφνικά

—Ἐσεῖς ἐσώσατε τὸ παιδί μου;

— Μάλιστα, κυρία μου.

— Καὶ ποῦ εἶναι τὸ καπέλλο του;!...

ΤΑ ΔΑΚΡΥΓΟΝΑ

— Τί εἶναι πάλι αὐτὸ ποὺ κρατᾷς; Μ' αὐτὸ βγῆκες κυνῆγι;

— Ναί, πρέπει νὰ ἐφαρμοσθοῦν καὶ στὸ κυνῆγι αἱ νέαι ἐπιστημονικαὶ πρόοδοι. Αὐτὸ ἐδῶ ποὺ βλέπεις εἶναι ἕνα μηχάνημα ἐξακοντίσεως δακρυγόνων ἀερίων. Θὰ τοὺς κάνω, ποὺ λές, ἐγὼ τοὺς λαγοὺς νά... κλαῖνε τὴ μοῖρα τους.

ΠΟΛΥ ΣΩΣΤΑ!

— Τί διάβολο! Ὁ γυιός σου ἀκόμη σπουδάζει; Εἶναι 15 χρόνια ποὺ φοιτᾷ στὸ Πανεπιστήμιο.

— Νὰ σοῦ πῶ... Σπουδάζει γιατρός. Καὶ μένει ἐπίτηδες πολλὰ χρόνια, γιατὶ οἱ ἄρρωστοι ἔχουν πάντα ἐμπιστοσύνη στοὺς γεροντοτέρους γιατρούς!

Ο ΦΙΛΑΡΓΥΡΟΣ ΣΤΟΝ ΠΑΡΑΔΕΙΣΟ

Ὅλη του τὴ ζωὴ ὁ Μενέλαος Τραπεζόπουλος τὴν εἶχε περάσει μὲ ἀφάνταστη τσιγκουνιά. Δὲν ἔδιδε, καθὼς λέει καὶ μία παροιμία, οὔτε τ' ἀγγέλου του νερό.

Μιὰ μέρα, ἤ, κυριολεκτικώτερο μιὰ νύχτα, ὁ Μενέλαος ἔκλεισε γιὰ πάντα τὰ μάτια του. Ἀκολουθῶντας τὸ συνηθισμένο δρόμο ἡ ψυχή του βρέθηκε σὲ λίγο στὸν οὐρανὸ καί, κατὰ παράδοξο τρόπο — κατὰ λάθος... — βρῆκε τὴν εὐκαιρία νὰ τρυπώσῃ στὸν Παράδεισο καὶ νὰ παρουσιασθῇ στὸν Θεό.

—Ἦλθα, Πανάγαθε, δήλωσε στὸν Ὕψιστο ὁ Μενέλαος ἢ μᾶλλον ἡ ψυχή του...

— Καλῶς τον, ἀπάντησε ὁ Θεός. Νὰ δοῦμε, ὅμως, ἔχεις κάνει καμμιὰ ἀγαθοεργία στὴ Γῆ;

— Πῶς! Μιὰ φορὰ ἔδωσα σ' ἕνα φτωχὸ μιὰ ὁλόκληρη δραχμή.

— Εἶναι ἀλήθεια; ρώτησε ὁ Ὕψιστος τὸν Ἅγιο Πέτρο, ποὺ φυλλομετροῦσε ἐκεῖ κοντὰ τὸ βιβλίο τῶν κακῶν πράξεων τῶν ἀνθρώπων.

Ὁ Ἅγιος Πέτρος συμβουλεύθηκε τὸ βιβλίο καὶ εἶπε:

—Ἀλήθεια, Πανάγαθε.

— Τί ἄλλο ἔκαμες; ρώτησε πάλι ὁ Θεὸς τὸν Μενέλαο.

— Δέκα χρόνια ἀργότερα ἔδωσα πάλι μιὰ δραχμὴ σ' ἕνα ζητιάνο.

—Ἀλήθεια, Ἅγιε Πέτρο;

—Ἀλήθεια, Κύριε.

—Ἔχεις κι' ἄλλη ἀγαθοεργία στὸ ἐνεργητικό σου; ρώτησε γιὰ τρίτη φορὰ ὁ Θεός.

— Βεβαιότατα. Λίγες ἡμέρες προτοῦ πεθάνω ἔδωσα καὶ τρίτη δραχμή, εἶπε ὁ Μενέλαος.

—Ἀλήθεια, Πέτρο;

— Μάλιστα!

—Ἄλλο τίποτα ἔκανες, Μενέλαε;

—Ὄχι, Πανάγαθε.

Ὕστερα ἀπὸ τὴ δήλωσι αὐτὴ ὁ Θεὸς γύρισε στὸν Ἅγιο Πέτρο καὶ διέταξε:

— Δῶσε σὲ παρακαλῶ στὸν ἄνθρωπο αὐτὸν τρεῖς δραχμὲς ἀπ' τὸ ἰδιαίτερο ταμεῖο μου καί... στεῖλτον στὸ Διάβολο!...

ΤΙ ΕΦΟΒΟΥΝΤΟ;

— Μὰ τόσο πολὺ φοβοῦνται αὐτοὶ οἱ ἄγριοι τὸν φωτογραφικὸ φακό;

ΘΡΑΣΥΤΗΣ...

— Μάλιστα, κύριε καθηγητά. Ὁ γυιός μου εἶναι ἄρρωστος σήμερα καὶ δὲν θάρθῃ στὸ σχολεῖο...

++++

ΑΝΕΚΔΟΤΑ...

Εἶναι γνωστὸν τὸ πάθος τοῦ ἀρχαίου ἠθοποιοῦ τοῦ κινηματογράφου Γουλιέλμου Μαρκόνι, ὁ ὁποῖος ἐφύτευε εἰς τὸν ἀγρόν του πλακούντια, ἐθέριζεν ἀτζὲμ πιλάφι καὶ ἔτρωγε ἄροτρα. Μερικοὶ ἰσχυρίζονται ὅτι ὁ παράδοξος αὐτὸς ἄνθρωπος ἐπαρνίζετο ἅπαξ τοῦ ἔτους καὶ ἀπέθνησκε τρὶς τῆς ἑβδομάδος.

ΙΔΙΟΤΡΟΠΙΑΙ

Ὁ περίφημος λεμβοῦχος Πυθαγόρας, ὅταν ἐπεθύμει νὰ προσβληθῇ ὑπὸ τυφοειδοῦς πυρετοῦ, ἐλάμβανε διὰ τῶν ποδῶν του πεντάκροτον σπάθην καὶ ἐπυροβόλει κατὰ τῆς κεφαλῆς του. Ἀκολούθως ἔγραφε δύο σοννέτα.

Η ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΜΑΣ

Κον Χ. ΚΟΥΛΟΥΡΗΝ, φαλαγγίτην. — Περιμένομε νά μᾶς στείλετε κάτι καλλίτερο.

Κον ΘΥΜΙΟΝ ΒΑΡΥΘΥΜΟΝ. — Ἀρκετά καλό τό ποίημά σας. Διακρίνομε κάποιο ταλέντο ποιητικό στούς στίχους σας. Γράψτε μας κάτι πιό φροντισμένο.

Κον ΓΙΩΡΓΟΝ ΣΠ. ΔΡΑΒΙΛΛΑΝ. — Τό τραγοῦδι πού μᾶς στείλατε εἶναι δικό σας; ἤ δημοτικό τοῦ τόπου σας;

Κον ΠΙΕΡΡΟΝ ΣΑΜΠΑΤΑΚΟΝ. — Τά ποιήματά σας καλά. Κατώτερα ὅμως ἀπό τό προηγούμενο, πού σᾶς δημοσιεύσαμε. Σέ κάποιο σημεῖο μάλιστα ριμάρετε τό «στεφάνι» μέ τό...«στεφάνι»! Θά μπορούσατε, ἀσφαλῶς, νά μᾶς στείλετε κάτι καλλίτερο...

Κον Κ. ΚΑΡΑΓΚΟΥΝΗΗΝ, Δημ/λον λοχίτην Ε.Ο.Ν. Λιανοκλαδίου. — Θά δημοσιευθῆ. Παρακαλοῦμεν ἀποστείλατέ το ἐκ νέου καθαρογραμμένο.

Κον Ι. Π. ΑΣΠΡΟΝ, φαλαγγίτην, Λαιμόν Φλωρίνης. — Σᾶς συγχαίρομε θερμῶς γιά τά πατριωτικά σας αἰσθήματα καί τήν πίστη σας στό Κράτος της 4ης Αὐγούστου. Σᾶς τιμᾶ ἰδιαιτέρως ἡ προσήλωσή σας εἰς τήν Θρησκείαν.

Κον Π. ΑΓΑΠΗΤΟΝ, φαλαγγίτην 7ου ὑποτομέως Ἀθηνῶν. — Τό ἀρθράκι πού μᾶς στείλατε ἀρκετά καλό, ἀλλά μᾶς ἦρθε, δυστυχῶς, καθυστερημένο.

Κον Β. ΑΓΩΓΙΑΤΗΝ, φαλαγγίτην. — Τό σημείωμά σας ἀρκετά καλό.

Κον Ι. ΒΑΛΑΣΑΚΗΝ, Δόκιμον ἀξιωματικόν Ὑποδιοικήσεως Πειραιῶς. — Δέν εἶναι ἄσχημο τό σημείωμά σας, ἀλλά περιέχει πράγματα γνωστά ἀπ' τόν Κανονισμό τῆς Ε.Ο.Ν. Στεῖλτε μας κάτι ἄλλο.

Κον ΑΡ. ΧΑΛΒΑΤΖΗΝ, Ἀλεξάνδρειαν. — Ἐλάβαμε τήν εὐγενικήν ἐπιστολή σας καί σᾶς συγχαίρομε θερμά τόσο γιά τά πατριωτικά σας αἰσθήματα, ὅσο καί γιά τή συγκινητική σας εἰσφορά τῶν δραχμῶν 500, διά τό περιοδικό καί θά σᾶς στέλνουμε ἀπό 5 τεύχη νά γράψητε καί φίλους σας συνδρομητάς. Εἶναι τόσον ἐνθουσιώδη τα λόγια τῆς ἐπιστολῆς σας ὥστε ἀξίζουν πραγματικῶς νά τά δημοσιεύσωμε σ' αὐτήν τήν στήλην.

«Ἐν Ἀλεξανδρείᾳ τῇ 28 Σεπτεμβρίου 1938.

Περιοδικόν «Ἡ Νεολαία»

Ἀθήνας

Ἀξιότιμοι Κύριοι,

Ἐγκλείστως σᾶς ἀποστέλλω ἐπιταγήν τῆς Τραπέζης Ἀθηνῶν ὑπ' ἀριθ. 45301/43028V, εἰς διαταγήν σας, ἐκ δραχμῶν 500 (πεντακοσίων) — τόν ὀβολόν μου — πρός ἐνίσχυσιν τοῦ ταμείου τῆς «Νεολαίας» μας.

Εἴθε ὁ Ὕψιστος Θεός νά διαφυλάττη καί χαρίζη πλήρη καί σιδηρᾶν ὑγείαν εἰς τόν Λατρευτόν μας Βασιλέα καί τόν Μεγάλον Κυβερνήτην μας Κύριον Ἰωάννην Μεταξᾶν, μέ τούς καθ' ὅλα ἀξίους συνεργάτας των, διά νά μεγαλώση καί δοξασθῆ ἡ Ἑλλάς μας.

Μετ' ἀπείρου ἀφοσιώσεως καί ἀγάπης

Ἀρ. Χαλβατζῆς»

Δίδα ΝΙΚ. ΣΒΟΡΩΝΟΥ, φοιτήτριαν Παιδ. Ἀκαδ. Ἀρσακείου. — Τό «Κοντά στή θάλασσα» ἀρκετά καλό. Θά δημοσιευθῆ.

Δδα ΧΡΙΣΤ ΤΖΑΘΑΝ. Λόγῳ τῆς νέας ὀργανώσεως τοῦ περιοδικοῦ ἡ δημοσίευση τοῦ δικοῦ σας ἀναβάλλεται γιά προσεχές τεῦχος.

Η. Μ. Τό ἴδιο ἔχουμε νά ποῦμε καί γιά σᾶς.

ΑΔΕΛΑΪΔΑ ΣΤΕΦΑΝΙΔΟΥ, Διευθ. Γραφ. Τύπου Υ. Θ. Α. Τό γεμᾶτο ἐνθουσιασμό σημείωμά σας μᾶς συγκινεῖ ἀληθῶς. Θά δημοσιευθῆ μέ πρώτη εὐκαιρία.

ΣΤΑΥΡΟΝ ΚΑΤΣΑΦΑΔΟΝ, Πειραιᾶ. Ἡ ἔλλειψη χώρου λόγῳ τῆς νέας ὀργανώσεως μᾶς ἀναγκάζει νά ἀναβάλλουμε τή δημοσίευση του ἐνθουσιώδους σημειώματός σας σέ προσεχές τεῦχος.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΝ ΓΡΑΦΕΙΟΥ Π. ΘΡΑΚΗΣ. — Τό ἔγγραφόν σας καθώς καί τά ἐπισυνημμένα ἐλήφθησαν, γιά λόγους ὅμως τῆς γενικῆς ἀνακαινίσεως τοῦ περιοδικοῦ, πού μιλᾶμε καί παρακάτω, κατέστη τεχνικῶς ἀναγκαία ἡ ἀναβολή τῆς δημοσιεύσεώς των.

Δ. ΘΕΟΔΩΡΟΠΟΥΛΟΝ, Τετρ. Ε. Ο. Ν. Κιλκίς. — Τό ἐνθουσιῶδες ποίημά σας, δυστυχῶς ἐκτενές, ἔχει ἀνάγκην τεχνικῆς ἐπεξεργασίας.

Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΝ, δοκ. λοχίτην, ἐνταῦθα. — Συμφωνοῦμεν ἀπόλυτα πρός ὅσα γράφετε. Δυστυχῶς ἡ φωτογραφία εἶναι σκοτεινή καί ἡ κατασκευή κλιοέ ἀδύνατος. Στεῖλτε μιά καλύτερη.

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΟΥΝΤΑΣ

Διά νά λάβουμε ὑπ' ὄψιν ἐπιστολή πρός τή «Νεολαία» συνδρομητοῦ ἤ ἀναγνώστου μας πρέπει νά συνοδεύεται μέ τό ἔναντι Δελτίο, τό ὁποῖον θά ἀποκόπτεται ἀπ' ἐδῶ καί θά συμπληρώνεται μέ τό ὄνομά σας καί τά λοιπά στοιχεῖα. Ἐπιστολή πού δέν θά ἔχη τό Δελτίο δέν θά λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν οὔτε θά διαβάζεται. Παρακαλοῦνται ἐπίσης οἱ ἀλληλογραφοῦντες μέ τό περιοδικόν: α) νά εἶναι σύντομοι καί β) νά καθαρογράφουν τάς ὑπογραφάς των.

(Ἡ «Νεολαία»)

ΠΡΟΣΦΟΡΑ ΚΑΙ ΖΗΤΗΣΙΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

(Εἰς τήν στήλην ταύτην θά δημοσιεύωνται ἐκ τοῦ Γραφείου Εὑρέσεως Ἐργασίας τοῦ Ὑφ/γείου Ἐργασίας αἱ πρός αὐτό αἰτήσεις πρός πρόσληψιν ὑπαλλήλων, ἐργατῶν κλπ. ὡς καί ἀγγελίαι συνδρομητῶν ἀναγνωστῶν μας φαλαγγιτῶν ζητήσεως ἐργασίας ὡς ὑπαλλήλων, ἐργατῶν κλπ. Οὐδεμία ἐπιστολή θά λαμβάνηται ὑπ' ὄψιν ἄν δέν συνοδεύεται μέ τό «ΔΕΛΤΙΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΥ», τό ὁποῖον εὑρίσκεται εἰς τήν στήλην ἀλληλογραφίας).

ΝΕΟΣ ἡλικίας 21 ἐτῶν, φοιτητής Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν, μέ προϋπηρεσίαν εἰς Δικηγορικόν Γραφεῖον, ζητεῖ θέσιν γραφέως ὁπουδήποτε. (5)

ΜΙΚΡΟΣ παῖς, 15 ἐτῶν, ἐξ ἐπαρχίας, ἀνεξάρτητος, ζητεῖ νά ὑπηρετῇ εἰς οἱανδήποτε ἐπιχείρησιν ἤ οἰκίαν ὡς ὑπηρέτης ἀντί μετρίας ἀμοιβῆς. (9)

ΝΕΟΣ 21 ἔτους λίαν μορφωμένος, κάτοχος ξένων γλωσσῶν, τελειόφοιτος Ἀγγλικῆς Σχολῆς, δυνάμενος νά προσφέρῃ ὑπηρεσίαν ἀλληλογράφου, ἤ ἄλλην τινά παρεμφερῆ, ζητεῖ ἀνάλογον θέσιν εἰς οἱονδήποτε Γραφεῖον καί δή Ναυτιλιακόν λόγῳ εἰδικότητος. (11)

ΘΥΡΩΡΟΣ ἡλικίας 25 ἐτῶν μέ προϋπηρεσίαν καί βιβλιάριον Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων, γνωρίζων καλῶς καί ἠλεκτρολογικά, ζητεῖ θέσιν μετά τῆς γυναικός του εἰς οἱανδήποτε πολυκατοικίαν. (15)

ΔΙΑ τούς ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΑΣ τῆς Ἐφημερίδος «ΝΕΟΛΑΙΑ»

Ἐπειδή αἱ συνδρομαί τῆς Νέας Ἐκδόσεως τοῦ Περιοδικοῦ «ΝΕΟΛΑΙΑ» εἶνε ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑΙ, καλοῦνται ὅσοι ἐκ τῶν κ. κ. Συνδρομητῶν τῆς μέχρι τοῦδε ἐκδιδομένης ἐφημερίδος «ΝΕΟΛΑΙΑ» εἶχον καταβάλει τάς συνδρομάς των ἐκ δρχ. 100 διά νά θεωρηθοῦν συνδρομηταί καί τοῦ ἤδη ἐκδιδομένου Περιοδικοῦ «ΝΕΟΛΑΙΑ», διά τό ἀπό 1 Ὀκτωβρίου ἐ. ἔ. μέχρι 1 Ὀκτωβρίου 1939 χρονικόν διάστημα, οἱ μέν ἰδιῶται νά ἐμβάσωσι δραχ. 75 (25 δραχ. τῆς προηγουμένης καταβολῆς συμψηφιζομένων εἰς τό τρίμηνον Ὀκτωβρίου — Δεκεμβρίου), οἱ δέ Δῆμοι, Κοινότητες κλπ. Ὀργανισμοί, Νομικά Πρόσωπα δρχ. 175, συναποστέλλοντες καί τήν παλαιάν ἀπόδειξιν πρός ἀνταλλαγήν.

Ἡ Ἔκδοσις — Διαχείρισις

ΤΑ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ ΜΑΣ

Τά ἀναγνώσματα πού ἀρχίζουμε ἀπό τό πρῶτον αὐτό τεῦχος εἶναι ὅλα δοκίμων συγγραφέων, πού ὡμίλησαν ἐπί ὁλοκλήρους γενεάς εἰς τάς ψυχάς τῶν νέων ὅλου τοῦ κόσμου, τοῦ Μαλό, τοῦ Βέρν, τοῦ Bonsels.

Τά συνιστοῦμε θερμότατα εἰς τούς ἀναγνώστας μας γιατί ἐκτός τοῦ ὅτι εἶναι διδακτικά, παρουσιάζουν ἐνδιαφέρουσαν πλοκήν καί ἔχουν ἔξοχον ὑπόθεσιν.

ΔΕΛΤΙΟΝ (Τεύχους 1)
ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΥ - ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΟΥ

Ὀνοματεπώνυμον (Γράψατε καθαρά ὄνομα καί ἐπώνυμον) ____________________

Ἐπάγγελμα ____________________ Ἡλικία ____________________

Διεύθυνσις (Πόλις, ὁδός, ἀριθμός ἤ χωρίον, ἐπαρχίας, νομοῦ) ____________________

Φαλαγγίτης ἤ ὄχι (Σβύσατε τό ὄχι ὅσοι εἶσθε φαλαγγῖται καί γράψατε εἰς τίνα φάλαγγα ἀνήκετε) ____________________

Αὐτοὶ εἶναι οἱ φαλαγγῖται μας

Τὰ ἀληθινὰ Ἑλληνόπουλα τῆς Ἐθνικῆς Ὀργανώσεως τῆς Νεολαίας